

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Cypriot

1904-03-27

þÿ š í à á¹ ¿ â - ± á . 2 1 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9000>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Ε'—ΑΡΙΘ. 211

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

27 ΜΑΡΤΙΟΥ 1904

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

ΠΡΟΣΔΟΚΩΜΕΝΗ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Μετά την τελευταίαν, πλήρως αποτυχοῦσαν κατά δυστυχίαν, απόπειραν πρὸς λύσιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἡμῶν, μὴ δυναμένη ἀναμφισβητήτως νὰ σταυρώσῃ τὰς χεῖράς της καὶ νὰ μείνῃ ἀπαθὴς θεατὴς τῆς καταστάσεως, προβαίνει εἰς νῆαν ἐνέργειαν, ἀπευθύνουσα ἐπὶ τούτῳ Ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς αἰδεσιμωτάτους ἱερεῖς καὶ τιμωτάτους χριστιανούς της ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἣν δημοσιεύομεν εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον.

Μετά τῆς Ἐκκλησιᾶς τῆς Ἱεραρχίας ἡμῶν Σύνοδος ἀποστέλλει πανταχοῦ τῆς Κύπρου καὶ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Ἱεραρχίας Συνόδου Κωνσταντινουπόλεως, τὴν γνωστήν ἤδη καὶ δημοσιευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου, ἀμα τῆ παραλαβῆς της.

Περὶ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης τῶν Πατριαρχείων Κων/πόλεως, ἣτις διαλαμβάνει περὶ τῆς νῦν καταστάσεως τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῶν ἐπαπειλούντων αὐτὴν πολυωνύμων κινδύνων ἕκ τε τῆς χρείας της καὶ ἕκ τῆς λυπηρᾶς διαρρέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, πλειστάκις ἔσχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ γράψωμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων. Ἐγγραφὸν ἀμέμπτου καὶ ἀνεπιλήπτου εὐκρινείας ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας μας, συντεταγμένον καὶ διαπνεόμενον εἰς πᾶσαν του λέξιν ὑπὸ τῶν θείων ἀληθειῶν καὶ ἀρχῶν διὰ τῶν ὁποίων ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀνέστησεν τὴν ἀνθρωπότητα, θὰ παραμείνῃ ὁμολογουμένως διηνεκῆς παρηγορία καὶ βάλασμον διὰ τὰ τελευτάτα μεγάλα τῆς Ἐκκλησίας μας δεινά.

Ἡ δὲ σημερινὴ Ἐκκλησία τῆς Ἱεραρχίας ἡμῶν Συνόδου, ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ὑπέροχον ταύτην ἐγκύκλιον καὶ τὰς ἐν αὐτῇ ἀδελφικωτάτας παραινέσεις τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν πάσχουσαν ἰδικὴν μας, συνετάχθη προδήλως ἐν

πνεύματι ἀπολύτως εἰρηνικωτάτῳ, ἀπολύτως ἀρμόζοντι πρὸς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, δι' οὗ καὶ μόνον «θὰ λυθῆ τὸ ζήτημα, ὅπερ ἐπὶ τέσσαρα μὲν σχεδὸν ἔλα ἐτη κρατεῖ ἐν ἀναστατώσει καὶ διαιρέσει σύμπαν τὸ ὀρθόδοξον χριστιανικὸν πλήρωμα τῆς Νήσου, μυρία δ' ἐπιφέρει κακὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν καὶ τὴν πατρίδα.»

Διὰ τῆς ἐκκλησιᾶς τῆς Ἱεραρχίας ἡμῶν Σύνοδος ὑποδεικνύει, ὅτι μόνον διὰ τῆς μητρικῆς καὶ ἀδελφικῆς ἀρωγῆς τῆς τε Ἀγιωτάτης Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τῶν δύο ἄλλων Ἀγιωτάτων Ἐκκλησιῶν εἶναι δυνατόν νὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ ποθητὸν τέλος.

Ἡ ἀπόφασίς περὶ ἀίτησιν τῆς ἀρωγῆς τῶν Ἀγιωτάτων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ἔχει ἤδη ληφθῆ πρὸ πολλοῦ. Ἀλλὰ σημερινὸν πλέον ἢ ἄλλοτε ἔχει ἡ Ἐκκλησία μας ἀνάγκη τῆς βοήθειας ταύτης διὰ νὰ ἐξέλθῃ τῶν ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐπέπεσε.

Τούτο κηρύττει σημερινὴ ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος, τοῦτο ἔχουσιν ὡς σκέψιν πάντες ἴσως οἱ ἐν τῇ Νήσῳ, τοῦτο ἐπὶ πλέον φρονοῦσι καὶ οἱ ἐκτὸς τῆς Νήσου συμπατριῶται ἡμῶν—ἂν κρίνωμεν ἐξ ὧν γράφουσιν ἡμῖν—ὅτινες ὅσον καὶ ἡμεῖς λυποῦνται διὰ τὴν σημερινὴν κατάσταση.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον ἐπιβάλλει ἡμῖν τὴν ταχέαν ἀποκατάστασιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀκαισίου ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία ἐπέσεν, οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν δεδουλωμένων Ἑλλήνων εἶνε καὶ ἀρχηγοὶ τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων. Καὶ ἂν αὐριον, ὡς εἶνε πιθανώτατον, κληθῆ καὶ ἡ Κύπρος νὰ συμμετάσχη ὡς μέρος τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ εἰς θυσίαν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, δὲν θέλομεν κἂν νὰ ἐκφράσωμεν τὸν φόβον, ὅτι θὰ εὐρεθῆ ἀνευ κεφαλῆς, σπαραττομένη ἐσωτερικῶς, στέρουμένη ἴσως τῆς ὑψίστης τιμῆς τοῦ νὰ ἐπιτελέσῃ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει τὸ καθήκον της.

Ταῦτα προβλέπουσα, ἡ τε Ἐγκύκλιος τῶν Πατριαρχείων καὶ ἡ σημερινὴ Ἐκκλησία τῆς Συνόδου ἡμῶν, θέτουσι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν Κυπρίων καὶ τὸ καθήκον τῆς φιλοπατρίας, καὶ εἰσιτώσι

τὴν προσοχὴν καὶ προφύλαξιν ἐκ πολλαπλῶν, φατερῶν τε καὶ ἀφανῶν, παγίδων καὶ κινδύνων, ὅτινες ἐπικρέμμανται ἐφ' ἡμῶν.

Ὅτι δὲ διὰ τῆς ἀρωγῆς τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν κινδυνεύουσι τὰ προνόμια τῆς ἡμετέρας, οὐδεὶς σχεδὸν ὑπάρχει ὁ πιστεύων σήμερον.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο εὐρύτατα ἐιαφωτίζει εἰς τὴν σημερινὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἱεραρχίας ἡμῶν, λέγουσα καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχουσι παραδείγματα ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ ἡμῶν ἱστορίᾳ ὅτι τρεῖς ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι συνώμοσάν ποτε ὅπως καταστρέψωσιν ἀδελφὴν αὐτῶν Ἐκκλησίαν τούναντιον πᾶμπολλα ὑπάρχουσι παραδείγματα, καθ' ἃ αἱ ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι ἀνήγειραν, ἀνώρθωσαν καὶ ἐνίσχυσαν ἀδελφὰς Ἐκκλησίας ἐν ἀσθενείᾳ κείμενας, ἐμπράκτως αὐτῶν ἀποδεικνύουσαι τὸ φιλαδέλφον αὐτῶν.

Ἢδὲν δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Ὀρθόδοξος κόσμος τῆς Κύπρου θ' ἀποδεχθῆ τὰς παραινέσεις τῆς τε ἐγκυκλίου τῶν Πατριαρχείων καὶ τῆς ἐκκλησιᾶς τῆς Ἱεραρχίας Συνόδου ὡς εὐαγγέλια σωτήρια ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας ἑποψίν καὶ ὑπὸ τὴν ἐθνικὴν.

Ὡς ἄριστον δὲ οἰωνόν χαιρετίζομεν ἡμεῖς τὴν ἀποστολὴν πρὸς ἅπασαν τὴν Κύπρον τῆς τε ἐγκυκλίου καὶ τῆς Ἐκκλησιᾶς κατὰ τὰς ἡμέρας ἀκριβῶς ταύτας, καθ' ἃς, ὑμνοῦντες τὰ Πάθη τοῦ Σωτήρος, προσδοκῶμεν τὴν Ἐνδοξὸν Του Ἀνάστασιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ

Πρὸς τοὺς αἰδεσιμωτάτους ἱερεῖς καὶ τιμωτάτους χριστιανούς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπητά,

ΔΙΑΒΙΒΑΖΟΝΤΕΣ ὑμῖν τὴν παρὰ πόδας Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν παραινετικὴν Ἐγκύκλιον, θεωρήσαμεν πρόπον νὰ προτάξωμεν καὶ ὀλίγα ἐκ μέρους ἡμῶν πρὸς τὸν αὐτὸν τείνοντα σκοπόν. Ὅταν ἄλλως ἕτεροι οὐχὶ ἀμέσως

πάσχοντες βηγγύωσι κραυγήν δδύνης ἐπι τοῖς ἡμετέροις παθήμασι, λίαν φυσικὸν καὶ εὐλογον εἶναι νὰ ἀκουσθῆ καὶ ἡ φωνὴ ἡμῶν αὐτῶν τῶν πασχόντων. Καίτοι δὲ ἀνηγγελαμεν ἐπισήμως εἰς ὑμᾶς τὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ αἰοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Σωφρονίου, κρῖμασιν εἰς οἷδε Κύριος, ἐπελθόντα δεινὰ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίᾳ, πάντως ὁμοῦ ἐν τινὶ μέρει ἤλθον ταῦτα εἰς τὰς ὑμετέρας ἀκοάς. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι καὶ ὑμῶν αἰ-καρδία βαθέως ἀλγοῦσιν ἐπ' αὐτοῖς, διὰ μὴ θέλοντες νὰ ἐπαυξήσωμεν τὴν δδύνην ὑμῶν μηδὲ βλέποντές τι τὸ ἀνύσιμον ἐκ τῆς λεπτομεροῦς ἐξιστορήσεως ἀξιοθρηνητέου καταστάσεως κεφαλαιωδῶς μόνον καὶ ἐν τοῖς κυριωτέροις σημείοις ἐπεξερχόμεθα τὰ καθ' αὐτὴν ἐπιστῶντες τὴν ὑμετέραν προσογὴν ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης θέσεως τῶν πραγμάτων, θερμὴν ἔκκλησιν ποιούμενοι εἰς τε τὴν εὐσέβειαν καὶ φιλοπατριαν ὁμῶν ὅπως ἐν ἐνὶ πνεύματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ἀποβλέψωμεν πάντες πρὸς αὐτά. Ἐὰν τοιοῦτον, πνεῦμα πρυτανεύσῃ παρ' ἡμῖν, ἀγνὸν, χριστιανικὸν καὶ ἀδελφικὸν, αἰσίως καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε ἐκκλησίας καὶ πατρίδος ἡμῶν, θὰ λυθῆ τὸ ζήτημα ἐπὶ τέσσαρα μὲν σχεδὸν ὅλα ἐτη κρατεῖν ἐν ἀναστατώσει καὶ διαίρειε σύμπαν τὸ ὀρθόδοξον χριστιανικὸν πλήρωμα τῆς νήσου, μυρία δὲ ἐπενεγκὸν κακὰ εἰς τε τὴν ἔκκλησίαν ἡμῶν καὶ τὴν πατρίδα.

Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ζήτηματα ἐν τῇ καθόλου Ὀρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν μέχρι σήμερον καὶ μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων βαδίζουσι καὶ εὐάνουν εἰς πέρας κατὰ νόμους καὶ ἱεροὺς κανόνας, ὧν τὸ κύριον οὐδεμίαν Χριστιανικὴ Ὀρθόδοξος ἐπὶ μέρους Ἐκκλησία δικαιούται ἢ δύναται νὰ προσβάλῃ. Ταῦτα πάντα ἀποτελοῦσι τὰξιν μὲν τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ἣν μετὰ θαυμασμοῦ ἀπέβλεψαν οἱ αἰῶνες, δύναμιν δὲ ὑπερφῶ, δι' ἧς κρατύνεται μὲν καθ' ἑαυτὴν ἡ Ἐκκλησία, περιγίγνεται δὲ παντὸς πολεμίου εἴτε ἐσωτερικοῦ εἴτε ἐξωτερικοῦ.

Ἡ τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος Κύπρου Ἁγία Ἐκκλησία εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τοῦ χριστιανισμοῦ ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων Βαρνάβα καὶ Παύλου ἀπετέλεσεν ἕκτοτε μέχρι σήμερον σπουδαῖον θαλερὸν κλάδον τοῦ ὅλου κορμοῦ τοῦ δένδρου τῆς καθόλου Ὀρθοδοξίας. Ὡς τμήμα δὲ ταύτης κυβερνᾶται ὑπὸ τῶν αὐτῶν νόμων καὶ ἱερῶν κανόνων, ἀποτελοῦσα οὕτω μετὰ τῶν ἄλλων ἐπὶ μέρους ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τὴν μίαν Ἁγίαν καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Κατὰ τοσοῦτον δὲ ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ὡς ἀδελφὴ καὶ μέλος τοῦ ὅλου σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον στερρῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως στοιχεῖ καὶ ἀποδέχεται ἅπαντας τοὺς ἱεροὺς αὐτῆς θεσμούς.

Πρὸ τετραετίας περίπου ἐγεννήθη παρ' ἡμῖν, ὡς μὴ ὠφελε, ζήτημα ἐκκλησιαστικὸν καὶ κανονικόν, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου. Τὸ ζήτημα τοῦτο καθόσον ἦτο δυνατόν καὶ

ἐπετρέπετο ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων προσεπάθησεν ἡ τὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς νήσου διευθύνουσα Ἀρχὴ νὰ ἐπιλύσῃ ἐπιτοπίως. Καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον στάδιον, τὸν πρῶτον σταθμὸν τοῦ ὅλου ζητήματος. Δυστυχῶς ὁμοῦ δυσάρεστα γεγονότα ἐπελθόντα μετήγαγον ἐντεῦθεν τὸ ζήτημα εἰς ἕτεραν φάσιν δικαιοδοσίας, ἐξ ἧς ἐξηρτήθη ἡ λύσις αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ ἀπετέλεσε τὸ δεύτερον στάδιον τοῦ ζητήματος. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ τῆς νήσου, ἡ Ἱερά Σύνοδος, καίτοι ἐν ἀρχῇ ἐθεώρει, ὡς ἀνω-ἐρέθη, ὅτι τὸ ζήτημα ἠδύνατο κανονικῶς νὰ τελειώσῃ ἐνταῦθα, οὐκ ἤτιον, ὅτε προλιόντος τοῦ χρόνου εἶδεν ἀδύνατον τοῦτο, ἐστερξεν εἰς τὴν νείαν ὁδὸν ὑπὸ τύπον κανονικὸν ἤδη μηδαμῶς προσβάλλοντα τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ἡ δευτέρα αὕτη φάσις τοῦ ζητήματος ἐνερχεν ἐν ἑαυτῇ τὸ πλεονέκτημα ὅτι ὁμοφώνως ὑφ' ἀπάντων ἐν Κύπρῳ ἐπεδοκιμάσθη, προσεδόκατο δὲ ἐναγωνίως τὸ τέλος. Καὶ τὴν μὲν πρῶτην διαχείρισιν τοῦ ζητήματος εἶχεν ἡ Ἱερά Σύνοδος Κύπρου, τὴν δὲ δευτέραν ἰσοειδλήτως, τρόπον τινά, οἱ ἁγιοτάτοι τρεῖς Πατριάρχαι ἡγουμένου τοῦ Οἰκουμενικοῦ.

Δὲν εἶνε τοῦ παρόντος ὅπως θέσωμεν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὴν ὅλην ἐν τῷ ζήτηματι ἀπ' ἀρχῆς αὐτοῦ μέχρι τῆς διαίτησις τῶν Ἁγιοτάτων Πατριαρχῶν καὶ ἀπὸ ταύτης μέχρι σήμερον ἐργασίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Κύπρου. Τοῦτο μόνον ἀρκούμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ὡς εἰς λειτουργίαν ἱερὰν ἀποβλέψαντες ἐνηργήσαμεν καὶ ἐνεργοῦμεν ἐν πάσῃ ἀγαθῇ συνειδήσει, ἐνὸς καὶ μόνου στοχαζόμενοι: πῶς τὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας νὰ λάβωσι τὴν κανονικὴν καὶ ἐπιφελῆ ἀποκατάστασιν ἐπὶ ἰδραίων βάσεων.

Περὶ δὲ τῶν Ἁγιοτάτων Πατριαρχῶν, τοῦτο ἐστὼ ὑμῖν γνωστὸν, ὅτι ἡ ἀδελφικὴ σύμπραξις, συνέργεια καὶ βοήθεια αὐτῶν ἐν ἀνάγκαις τῶν ἐπὶ μέρους αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν ἀποτελεῖ θεσμὸν ἱερὸν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἡμῶν ἀπ' αἰώνων λειτουργοῦντα κανονικῶς ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ὅλης Ἐκκλησίας. Τοῦτο, πρὸς δὲ καὶ ὅτι ἀνετέθη εἰς Αὐτοῦς ἡ διαίτητικὴ λύσις τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ἡμῶν ζητήματος προσέειμεν εἰς τὴν περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐτυμηγορίαν τῶν Ἁγιοτάτων Πατριαρχῶν ὑπέροχον νομικὸν καὶ κανονικὸν κύρος.

Οὕτω λοιπὸν οἱ Ἁγιοτάτοι Πατριαρχαὶ ἀπὸ κοινῆς ἐπιλαβόμενοι τοῦ ἡμετέρου ζητήματος, μετὰ μελέτην καὶ ἐπίγνωσιν αὐτοῦ ἐξήγγειλαν τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν Αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς. Ἡ ἀπόφασις αὕτη οὕτω ληφθεῖσα ὑποχρεοῖ τὴν Ἐκκλησίαν Κύπρου εἰς ἀποδοχὴν αὐτῆς. Τοῦτο ἐπιτάττουσιν οἱ ἱεροὶ κανόνες τῆς καθόλου Ἐκκλησίας. Εἰς ταύτην δὲ παρακούοντες τιθέμεθα ἕκτος τῶν ἱερῶν τούτων κανόνων. Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη πρὸ χρόνου πολλοῦ, δέον δὲ νὰ ἐκτελεσθῆ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κανονικῆς τάξεως καὶ εἰρήνης ἐν

τῇ παρ' ἡμῖν Ἐκκλησίᾳ. Ἐπὶ ἱκανὸν σαλεύεται ἐν πελάγει ἐπικινδύνως ἡ νοητὴ ὀλκὰς τῆς Κυπριακῆς ἐκκλησίας, καιρὸς δὲ εἶναι νὰ φθάσῃ εἰς εὐδίων λιμένα. Πρὸς τὸ πρῶτον τοῦτο τέμμα ἀπαιτεῖται πλὴν τῆς πατρικῆς βοηθείας τῶν Ἁγιοτάτων Πατριαρχῶν καὶ ἡ συνέργεια παντὸς τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανικοῦ πληρώματος τῆς νήσου. Ὁφειλομέν ἅπαντες μετὰ σιδασμοῦ καὶ ἐγνωμοσύνης νὰ ἀποδεχθῶμεν τὴν μητρικὴν καὶ ἀδελφικὴν ταύτην ἀρωγὴν τῆς τε Ἁγιοτάτης μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἄλλων δύο Ἁγιοτάτων Ἐκκλησιῶν «ἐπὶ τῷ ἀσφαλίσαι τὴν νομιμότητα καὶ τὰ πολύτιμα τῆς αὐτονομίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν δίκαια» ὡς ἐπὶ λέξει δηλεῖται ἐν τῇ Πατριαρχικῇ καὶ Συνοδικῇ Ἐγκυκλίῳ.

Δὲν ὑπάρχουσι παραδείγματα ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἡμῶν ἱστορίᾳ ὅτι τρεῖς ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι συνώμοσάν ποτε, ὅπως καταστρέψωσιν ἀδελφὴν αὐτῶν Ἐκκλησίαν· τούναντίον πάμπολλα ὑπάρχουσι παραδείγματα, καθ' ἃ αἱ ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι ἀνήγγειλαν, ἀνώρθωσαν καὶ ἐνίσχυσαν ἀδελφὰς Ἐκκλησίας ἐν ἀσθενείᾳ κινένας, ἐμπράκτως οὕτως ἀποδεικνύουσαι τὸ φιλάδελφον αὐτῶν.

Περὶ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ὡς προέδρου ἀπασῶν τῶν ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν μαρτυρεῖται τράνω, ὅτι πρωτεβούλως εἰς πάσας τὰς ἐν λόγῳ ἀδελφικὰς ἐνεργείας τῶν ἐκκλησιῶν ἀείποτε πρωτοστατεῖ εἰς αἰσίον πέρας ἀγούσα αὐτάς. Ἡ τῆς πατρίδος ἡμῶν Ἐκκλησία καθ' ἅπαντα τὸν ἱστορικὸν αὐτῆς βίον πλειστάκις ἐλαβεν ἀφορμὴν, ὅπως ἐπικαλεσθῆ τὴν μητρικὴν καὶ ἀδελφικὴν βοήθειαν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐν παντοίαις δυσχεραῖαις καὶ ἐκκλησιαστικαῖς ζητήμασι. Τὴν δὲ βοήθειαν ταύτην προθύμως πάντοτε παρασχούσα ἡ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ἐπ' ἐγνωμοσύνητων βοηθούμενων, οὐδέποτε ἠθέλησε οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ μειώσῃ τὰ τῆς αὐτονομίας τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν δίκαια. Καὶ νῦν ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι καὶ τῇ αὐτῇ στοργῇ καὶ ἀγάπῃ θερμὴν ποιεῖται ἔκκλησιν εἰς τὴν εὐσέβειαν καὶ φιλοπατριαν ἡμῶν καλοῦσα ἡμᾶς εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ ἡμετέρου καθήκοντος καὶ προσφύλαξιν ἐκ πολλαπλῶν «φανερῶν τε καὶ ἀφανῶν παγίδων καὶ κινδύνων» οἵτινες ἐπικρέμμανται καθ' ἡμῶν. Εἶναι ταῦτα ῥήματα γνησίως εὐαγγελικὰ μητρικὰ τε καὶ ἀδελφικά, ῥήματα μετὰ σιδασμοῦ γινόμενα ἀποδεκτὰ ἐν παρομοίαις περιστάσει καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς ἀλλοφύλοις καὶ ἀλλοθνήσιν ὀρθοδόξοις. Ἐν ᾧ δὲ χρόνῳ ἡμεῖς αὐτοὶ ἀπαιτοῦμεν εὐλαβῆ ὑπακοήν εἰς τὴν φωνὴν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας παρ' ἑτέρων κακῶς δυσπειθῶντων, καὶ ἐν ᾧ χρόνῳ ἑτεροδόξοι ἐκκλησίαι

μετά πολλής επιμελείας καλλιεργοῦσιν ἀγαθὰς καὶ ἀδελφικὰς σχέσεις πρὸς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν καὶ τὰς ἄλλας αὐτοκεφάλους ὁμοδόξους, παρωδιὰν θλιβεράν καὶ ἀσέβειαν θὰ ἀπετέλει πᾶσα ἐκ μέρους ἡμῶν παρακρῆ εἰς τὴν συμπᾶθη καὶ φιλόστοργον ταύτην πρὸς ἡμᾶς φωνὴν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας.

Τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἐν Χριστῷ ἀγαπητοί, ἀνάγκη ἐπιγίγνεται νὰ λάβωσι τὴν κανονικὴν αὐτῶν ἀποκατάστασιν, ἀναδεικνυμένου Ἀρχιεπισκόπου ὃν ἂν καλέσῃ ὁ Κύριος. Ἀποκρούοντες δὲ τὴν εἰς τοῦτο ἀναγκαίαν ἀρωγὴν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ ἀφιέμενοι εἰς ἐξουτοῦς ἐπ' ἀόριστον θὰ κλυδωνίζομεθα ἐν τῷ αὐτῷ καὶ νῦν σάλῳ, ἐν μυρίοις κακοῖς ὑφ' ὧν περιβαλλομένη καὶ περισφιγγομένη ἡ Ἁγία ἐκκλησία ἡμῶν θὰ παρωθήται εἰς καταστροφὴν. Ἀλλ' ὁ Κύριος ἡμῶν μὴ θέλων τὴν τοιαύτην καταστροφὴν ὡς καλὸς ποιμὴν προνοῶν καὶ περὶ τοῦ ἑκατοστοῦ προβάτου παρέχει πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν μέσα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ σωθῶσιν. Ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐρρήθη, ἅπαντες οἱ τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἱεροὶ θεσμοὶ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον λειτουργοῦσι καὶ οὐδὲν ὑπάρχει τὸ ἀνευ πανσφόρου προνοίας τεθειμένον. Οὕτως ἀποτελεῖται ὁ ὄργανισμός θυμασίος πλήρης ζωῆς ἥς μετέχει πᾶν μέλος αὐτοῦ. Διὸ καὶ τὴν ἡμετέραν ἐκκλησίαν μέλος αὐτοῦ, κλεινὸν ἀρχαῖον καθίδρυμα κληροδοτηθὲν εἰς ἡμᾶς ἐν κανονικῷ συνδέσμῳ πρὸς τὸ ὅλον σῶμα τῆς ἐκκλησίας, ἀνυπερβλήτως νὰ τηρήσωμεν στερεῶς ἐν τῷ συνδέσμῳ τούτῳ διαδηλοῦντες ἅπαντες ὁμοθυμῶς καὶ ὁμογνώμωνως τὴν πρὸς τοῦτο θέλησιν ἡμῶν πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, εὐχαριστήρια μὲν εἰς Αὐτήν καὶ τὰς ἄλλας δύο Ἐκκλησίας ἀπονέμοντες ἐπὶ τοῖς μέχρι τούτου ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ὑπ' αὐτῶν πεπραγμένοις, παρακαλοῦντες δὲ τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν ὅπως τῇ πρωτοβουλίᾳ Αὐτῆς ἐνεργηθῇ πᾶν ὅ, τι ὑπολείπεται πρὸς τελείωσιν τοῦ ἡμετέρου ζητήματος καὶ ἀνάδειξιν τοῦ κανονικοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου ἐπιγνώμοσύνῃ ἀιδῶ συμπαντῶν ἡμῶν. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἀπείρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ἐν Ἀρχιεπισκοπῇ τῇ 18 Μαρτίου 1904.

- † Ο Κυρηναῖος ΚΥΡΙΑΛΟΣ προεδρεύσας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.
- † Ο Ἡγούμενος Κύκκου ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
- † Ο Ἡγούμενος Μάχισος ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΣ
- † Ο Ἀρχιμανδρίτης Ἀρχιεπισκοπῆς ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Η. ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀριθ. 1 πρῶτ. 5,708.

Οἱ ἀνὰ τὴν νῆσον Κύπρον διατελοῦντες Ἱερώτατοι Μητροπολίται καὶ ὑπέρτιμοι, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοὶ καὶ ἐντιμώτατοι κληρικοὶ καὶ εὐλαβέστατοι ἱερεῖς τῶν ἐν αὐτῇ ἐπαρχίῳ μετὰ πάντων τῶν ὑποκειμένων αὐταῖς πόλεων καὶ χωρίων, εὐγενέστατοι ἄρχοντες, ἐντιμώτατοι ἀντιπροσώποι καὶ προϊστάτες, χρήσιμοι ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐφοροὶ τῶν σχολῶν, καὶ λοιποὶ ἀπαξίπαντες εὐλογημένοι ἐν Κυρίῳ χριστιανοὶ, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν μετρίότητος, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἔλεος, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Ἐπερὶ τῆς διέρρουσε χρόνος, καθ' ὃν ἡ ἀγιωτάτη ἀδελφὴ ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἡ τιμὴν καὶ κλέος ἐν ταῖς σεπταῖς αὐτοκεφάλαις ἐκκλησίαις τοῦ Χριστοῦ περιβεβλημένη ἀπὸ τε τῆς ἀρχαιότητος αὐτῆς, τῆς ἱστορικῆς ἀξίας καὶ τῶν ἔργων τῆς πίστεως, ρθόνῳ τοῦ μὲν σακάλου, ἀδρόνης καὶ καχεκτούσα οὐ μόνον, ἀλλὰ ἔχ' καὶ περὶ τῶν ἔλων ταραττομένη ἐμφαίνεται πρὸ τῶν οὐμάτων παντός τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, ἐν θλίψει ἀνεζήτωντος πρὸς ῥήξεις ἀδελφῶν καὶ σπαραγμῶς μελῶν μίας καὶ τῆς αὐτῆς χριστιανικῆς ὀρθοδόξου κοινωνίας. Κατὰ τὸν διερρουσάντα δὲ τοῦτον χρόνον, τὸ ἱερόν σκάφος τῆς ἐκκλησίας κλονιστικῶς διακοσμήσασθαι ἰσχυροῦσιν καὶ ὡς ἔρμαιον ἀντιπίοις ἰσχυροῦσιν ἐπὶ μάλλον καὶ μάλλον τῷ σωτηρίου λιμένος ἀπιστῶσιν τῆς κακείας φερόμενον κατὰ σκοπέλων, ἐν αἷς προφανῆς ὁ ἀπειλῶν ναυαγίου κίνδυνος.

Τοιοῦτου δυσωδίου θανάτου μέρτυς, μετὰ τοῦ λοιποῦ ὁμοδόξου κόσμου, περιπταμένη, ἀπῶθεν μὲν τοπικῶς, ἐγγύτατα δὲ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, πλέον πάσης ἄλλης ἀρχῆς, ὡς εἶλετο, ἄτε δὲ μήτηρ τε καὶ ἀδελφὴ καὶ οὕτω καὶ καλουμένη, στενωτέραν δὲ διὰ τῶν κίωνων σχέσιν καὶ συνάφειαν μετὰ τῆς ἀγιωτάτης ταύτης ἀρχιεπισκοπῆς ἔχουσα, μίσην ἠλγιστὴν τὴν καρδίαν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ζητήματος καὶ ὀδυτέραν ἀσημέραι τὴν οὐνήν αἰσθάνεται ἐφόσον διασκούντα τὸν σάλον καὶ τὰ κύματα ἐπαφρίζοντα καὶ τὴν διχοστασίαν ἀδελφῶν τὴν αὐτὴν καὶ πρότερον, εἰμὴ καὶ ἐπιδεινούμενη, προσβλέπει.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ψυχικῆ διαθέσει καὶ ἐν πόθῳ ἀγαθοῦ ἀδελφικῆς συνεργίας, ἡ ἀγιωτάτη μήτηρ καὶ ἀδελφὴ, ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀπὸ τῆς πρώτης περιπέλοκῆς καθήκον ἱερόν καὶ ἀπαραιτήτων ἐλαγίστατο, εἰς αὐτῆς τε καὶ τῇ παρακλήσει τῶν ἀρμοδίων μελῶν τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Κύπρου μὴ ἀδιαφορήσαι πρὸς τῆς ἀλγεινῆς τῶν πραγμάτων ὀψέως, ἀλλὰ τὴν δυνατὴν, ὑπὸ τῶν ἱερῶν δὲ παραδόσεων καὶ θεσμῶν ἐπιτροπομένην ἢ καὶ ἐπιβλαβήν πρὸς τὴν λαβεῖν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς παθεινῆς γαληνεύσεως, ὅπως ἂν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ τῇ πρὸς ἀλλήλους, κατὰ τὴν ἀγίαν τοῦ Εὐαγγελίου ἐντολήν, κληρῶς τε καὶ λαοῦ, πρὸς τὸ ἱερόν καθήκον, ὡς τάχιον ἀποβλέψῃ, τὸ τῆς ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου, ἐπὶ τῇ βῆται τῆς ἐπιτοπίου ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ τῶν θεσμῶν

καὶ προνομίων τῆς αὐτοκεφάλου καὶ αὐτονομίου ἀγιωτάτης ἐν Κύπρῳ ἐκκλησίας. Τοιοῦτος ἦν καὶ πρὸς τοιοῦτο τέλος ἐξεδηλώθη ἀπάρχῃς ὁ ἀδελφικὸς καὶ ἐγκάρδιος ἡμῶν πόθος. Τοιαῦτα ἦσαν αἱ σκέψεις καὶ αἱ κρίσεις ἡμῶν, ὅτε πρὸς τοὺς ἐν Κύπρῳ ἱερώτατους μητροπολίτας, ἢ τὴν Ἱερὰν Συνόδον ἐπεσιτέλλομεν, παραινοῦντές τε καὶ προτροποῦμενοι καὶ παρακαλοῦντες πρὸς εἰρήνευσιν καὶ διαλλαγὴν, καὶ ὅτε μετὰ τῶν ἀγιωτάτων καὶ μακαριωτάτων Πατριαρχῶν διασκεπτόμενοι ἀδελφικὴν καὶ κανονικὴν προὐβαλλόμεθα κατὰ τὰ ἀνάσθεν εἰθισμένα ἐν τῇ καθόλου Ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ, προσωρινὴν σύμπραξιν καὶ ἀρωγὴν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ Κύπρου ἐπὶ τῷ ἀσφάλειαι ἀκριβῶς τὴν τε νομιμότητα τῶν πράξεων αὐτῆς καὶ τὰ πολύτιμα τῆς αὐτονομίας καὶ ἀνεξαρτησίας αὐτῆς ὡς αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας δίκαια.

Καὶ νῦν δ' ὅτε, οὐδεμίαν οὐδαμῶθεν βλέπομεν προσέγγισιν τῶν διεστῶτων, τὴν δ' ὁμοδόξον καὶ ἀγαπητὴν ἡμῖν κοινωνίαν τῶν ἐν Κύπρῳ χριστιανῶν, ἐν τῷ αὐτῷ διχασμῷ ἐμμένουσιν καὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐτῆς ἀνόστατον, ὡς εἰ περὶ δογματικῶν προϋκίειτο, καθάπερ ἐν ἀπωτέροις χρόνοις, διαίρεσεων, τὰ αὐτὰ καὶ πρότερον φρονούντες τε καὶ ποθοῦντες, ἀυνατοῦμεν ἐπίσῃ σιγῇ εἶχειν καὶ ὀλιγωρίαν τηρήσει ἐπὶ τοιούτοις ἀνιάρσις, ἢ δὲ βθεῖα θλίψις ἀγεί ἡμᾶς εἰς ἐκτέλεσιν ἐτέρου καθήκοντος, ἢ τοῖς τῆς παρουσίας ἐκκλησίας πρὸς τὸ φιλόθεσκον καὶ φιλόπατρι φρόνημα πάντος ἀνεξαιρέτως Κυπρίου, ἀποτελοῦντος μέλους τῆς τε ἱεραρχίας, τοῦ τε πρεσβυτερίου, τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, τῶν ἐκασταχοῦ συμβουλιῶν, ἐπιτροπῶν καὶ ἐφοριῶν καὶ διουδῆποτε σωματείου καὶ πάντος συλλήθῃ τῷ πληρώματι τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων κατοίκων τῆς γῆσου ἡμῶν. Πάντα ὅμως ἐν Κυρίῳ ἀδελφικῶς περιπτυσσόμενοι καὶ πατρικῶς εὐλογούντες καὶ εὐχόμενοι, ρήματά τε ἀδόλου στοργῆς καὶ ἐγάτης φθιγγόμενοι: ἐκθύμως προσφωνοῦμεν καὶ ἐν ὀνόματι τῆς μίης ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς ἡμῶν ἐκκλησίας προσκαλοῦμεν ὑμᾶς εἰς ὅδον εἰρήνης διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πλήρη τῶν διαιρηθειῶν ἐγκλήσεων λήθην, εἰς ἀπόσβεσιν ἀνθρωπίνων κομματικῶν παθῶν καὶ ἀπίστευσιν προσωπικῶν τυχῶν λόγων καὶ πάσης πρὸς ἀλλήλους ἐκνόμου ἀντιδράσεως καὶ ἀνωφελοῦς λογομαχίας, εἰς ἐναρξιν δὲ ἐμβριθούς, ἀγνῆς καὶ νομίμου ἐργασίας πρὸς εἰλικρινῆ ἐπιδιώξιν τοῦ κοινῶ ἀπάντων σκοποῦ καὶ τῆς κοινῆς ἀνάγκης, τῆς συγκροτήσεως, ὁλοκαυτῶν, κανονικῆς, κατὰ τοὺς ἡμετέρους θεσμούς καὶ κανονισμοὺς ἐκλογικῆς συνελεύσεως πρὸς ἀθρόουσαν, γαληνεαίαν καὶ νόμιμον ἐκλογὴν προέδρου τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας καὶ ἀγαπητῆς ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφῆς. Ὡς ἵπσον ὑψρανθήσεται, ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῖν περιπόθητα, ἢ νῦν περιλυτοὶ ψυχῇ ἡμῶν ἐπὶ τοιοῦτῳ χαρμοσύνῳ εὐαγγελισμῷ ἱκανοῦ τῆς εἰρήνης εἰς τὸν ἱερόν τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν περιβολὸν ἢ ἄλλὰ πόσον ὑμεῖς αὐτοὶ ἀγαλλιᾶσθε τῷ πνεύματι ἀγαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξαμένῳ—κατὰ τὸν Ἀπόστολον—εκομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν καὶ ἔργα ἐνδεικνύμενοι τὸν

χαρακτήρα υμών ως γνησίων μὲν ὀπαδῶν τοῦ Χριστοῦ, πλάστιν ἔχόντων ἀληθῆ, τὴν δι' ἀγάπης ἐνεργουμένην, ὡς ἀκραφῶν δὲ πολιτῶν τῆς χώρας ὑμῶν ζηλωτῶν τῆς ἀρχαίας εὐκλείας καὶ τῆς εὐταίας εὐημερίας τῆς τε ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίδος ὑμῶν, τῶν θεοσδότην καὶ πολυτιμῶν ἀγαθῶν, δι' ὧν καὶ ἐφ' ὧν ἐρειδόμενος καὶ λαὸς εὐσεβῶν καὶ φιλογένειαν ἑνασκῶν στερεῶ καὶ ἀσφαλεῖ τῷ βήματι δύνανται ὀδεύειν εἰς τὰ ἄνω καὶ τὴν εὐημερίαν αὐτοῦ τὴν ὑλικὴν ἅμα καὶ πνευματικὴν καὶ ἰθνηκὴν κατεργάζεσθαι. Ἀκούσατε ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ περιπόθητα, ἀκούσατε κληρὸς καὶ λαὸς τῶν εὐσεβῶν Κυπρίων, τῆς εὐκλείας καὶ μητρικῆς ταύτης φωνῆς τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἥτις ἴσθιν ἅμα ἡ φωνὴ καὶ τῆς ἰδίας ὑμῶν ἐκκλησίας καὶ πατρίδος, ὁμοίως προσκαλεουσῶν ὑμᾶς εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν καθήκοντος, εἰς ἐκτίμησιν τῶν δεινῶν περιστάσεων, αἱ ἡ καθόλου ἐκκλησία διέχεται εἰς στάθμισιν τοῦ κοινῆ συμφέροντος, εἰς προσοχὴν ἀπὸ τῶν φανερῶν τε καὶ ἀφανῶν παγίδων, καὶ ἀπὸ τῶν φοβερῶν κινδύνων, οὓς συνεπάγεται ἡ διαίρεσις καὶ αἱ συγεραι αὐτῆς συνέπειαι. Ἐψώθητε ἀπὸ τῶν χαμαλῶν εἰς τὸ ὕψος τῶν γενικῶν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς χώρας ὑμῶν φροσιδῶν καὶ τεινοντες ἀλλήλους χεῖρα διαλλαγῆς καὶ προσεγγίσεως ἐπιζητήσατε τὸ νόμιμον, τὸ ἀληθές, τὸ ἀγαθόν, ἐν τοῖς ἰδίαις ὑμῶν θεσμοῖς καὶ εὐρήσατε! Ἐταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταίαν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμῶν ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρροίαντες ἐπ' εὐτόν, ὅτι αὐτῷ μάλιστα περὶ ὑμῶν. » Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος κατορθώσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι καὶ πληρῶσαι ὑμᾶς καὶ τοὺς εὐσεβεῖς ὑμῶν οἴλους παντός ἱεροῦ καὶ σωτηριώδους ἀγαθοῦ, ἀμήν!

1903 Αὐγούστου 26.

- † Ὁ Κωνσταντῖνος ΙΩΑΚΕΙΜ ἐν Χρῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης
- † Ὁ Ἐπίσκopus ΙΩΑΚΕΙΜ
- † Ὁ Ἰωνίου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
- † Ὁ Ἐάνθης ΙΩΑΚΕΙΜ
- † Ὁ Βελεγράδων ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- † Ὁ Ἡλιουπόλεως ΤΑΡΑΣΙΟΣ
- † Ὁ Νεοκαισαρείας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
- † Ὁ Σμύρνης ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- † Ὁ Βοδενῶν ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
- † Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ

ΔΥΟ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΠΑΝΗΓΗΡΕΙΣ

Πολὺ ἐπιτυχεῖς ἐγένοντο αἱ δύο πανηγυρεῖς τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐν Μόρφου καὶ ἐν Ἀμμοχώστῳ.

Ἡ σύρροδὸς ὑπῆρξε μεγάλη, καὶ ἡ κινήσις ζωηροτάτη, παρ' ὅσον τὸ βροχερὸν τοῦ καιροῦ.

Ἐμπορικαὶ συναλλαγῆς ἐγένοντο πλεῖστα, ἰδίως δὲ τὰ ζῶα ἐπωλήθησαν εἰς ὑψηλὰς τιμὰς, ἐξακολουθούσης εἰσεῖται καὶ τῆς μεγάλης ζήτησεως, ἡμιόμων ἐξ Αἰγύπτου διὰ γεωργικῆς ἐργασίας, ἕνεκα τοῦ ἐνσκήψαντος ἐκεῖ καταστρεπτικοῦ τύφου εἰς τοὺς βουδάλους.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Ο ΝΕΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ

Τίς διωρίσθη.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἱμανθάνομεν, ὅτι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς μας εἰς ληφθῆ ἰδέσθαι περὶ τοῦ τίς διωρίσθη Μίγας Ἀρμοστής Κύπρου.

Τῇ πρώτῃ δὲ τῆς Κυριακῆς, μετὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Πάσχα ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἀγγλικῷ Ναῷ, ἡ Α. Ἐξοχότης, ὅστις παρίστατο κατὰ τὴν λειτουργίαν, ἀνήγγειλεν ὅτι ὡς διάδοχός του ἐν τῇ Ἀρμοστίᾳ Κύπρου διωρίσθη ὁ Σέρ Κάρολος Κίγκ Χάρτμαν.

Τὸ ἀπόγευμα δὲ τῆς Κυριακῆς ἱμανθάνομεν, ὅτι ὁ κ. Γκόαρ, ἀρχιλογοστῆς, ὅστις συνδέεται φιλικῶς μετὰ τοῦ νέου Ἀρμοστοῦ μας, ἔλαβε τηλεγράφημα παρ' αὐτοῦ ἀγγέλλον τὸν διορισμόν του ὡς Ἀρμοστοῦ Κύπρου.

Ἐπὶ πλέον δὲ περὶ τοῦ διορισμοῦ ἀνέφερε καὶ τὸ τηλεγράφημα τῆς Δευτέρας, τοῦ Ρίευτερ.

Ὁ Σέρ Χάρτμαν ἦτο τῶς Ἀρμοστής τῆς Ἀγγλικῆς Ἀποικίας Σίρα Λιόνε, ἐπὶ τῆς Δυτικῆς παραλίας τῆς Ἀφρικῆς.

Ἄλλ' ὁ νέος Ἀρμοστής μας δὲν εἶναι παντελῶς ἀγνωστος καὶ ἐν Κύπρῳ.

Ἐπὶ τῆς Ἀρμοστίας τοῦ Βιδδωλφ (23 Ἰουνίου, 1879 μέχρι 9 Μαρτίου 1886) διετέλει ἐπὶ τινα καιρὸν ἰδιαιτέρως γραμματεὺς τῆς Α. Ἐξοχότητος, ἔπειτα δὲ καὶ βοηθὸς τοῦ Ἀρχιγραμματεῖος, καὶ εἰς τινὰς ἄλλας διοικητικὰς θέσεις. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐγένετο γαμβρός τοῦ Βιδδωλφ, νυμφευθεὶς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.

Λέγεται, ὅτι ὁ ἀρτί διορισθεὶς γράφων πρὸς τινὰ φίλον τοῦ ἐνταῦθα, ἔδιδάσκου ὅτι ἡ Ἀρμοστία Κύπρου ἐπὶ πολὺ διημοφιλοῦνται μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ Μακγρέγορ.

Ὁ νῦν Μ. Ἀρμοστής ἐτοιμάζεται πρὸς ἀναχώρησιν, ἀλλ' ἀγνωστον πότε ἀκριβῶς ἀπέρχεται. Πιθανὸν ὅτι ἀπέλθῃ πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ νέου καὶ ἐν τῷ μεταξύ τὴν Ἀρμοστίαν ὡς ἀναλάβῃ ὁ κ. Ἀρχιγραμματεὺς.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΟΛΓΑ ΕΙΣ ΛΑΡΝΑΚΑ

Οἱ ἐξ Ἑλλάδος προσκυνηταί. Λάρναξ, 5 Ἀπριλίου.—Τὸ ἀτμόπλοον «Βασίλισσα Ὀλγα» κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας σήμερον περὶ ὥραν 7ην πρωινήν, εὐθὺς δ' ἀπεβιβάσθησαν οἱ ἐπιβαίνοντες τούτου ἐξ Ἑλλάδος προσκυνηταί, φέροντες ὅλοι διὰ κυανολεύκου ταινίας ἀνηρτημένον ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ σῆμα τοῦ Ὀμῖλου τῶν Ἐκδρομῶν.

Ἡ ὁδοδοχὴ ἦτο ἀνεπίσημος, ἀλλ' ἡ παραλία ἔλη καὶ ἡ ἀποβάθρα ἱερὸν κόσμου. Ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας πολλοὶ προσεφώνησαν «καλῶς ὤρισάτε» πρὸς τοὺς ἀποβαίνοντας ἐλευθέρους ἀδελφούς,

εἰτα εἰ ξεναγοόμενοι εἰ προσκυνηταί καθ' ὄμλους ὑπὸ διαφόρων πολιτῶν περιηλθόν διαφόρα μέρη τῆς πόλεως.

Ἐν τῇ γραφίᾳ παρὰ τὴν παραλίαν εὐρίσκειτο παρακολουθεῖν τὰ κατὰ τὴν ἔλευσιν τῶν ξένων μας καὶ ὁ Ἅγιος Κιτίου.

Περὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐπεβιβάσθησαν πάλιν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τῶν εἰ προσκυνηταί κατευθυνόμενοι εἰς Ἰόνην.

Τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπέβησαν ἀναχωρήσαντες εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ ἱατρός κ. Ν. Δέρβης μετὰ τῆς Κυρίας του, ὡς καὶ τινὲς ἄλλοι ἐκ τῆς Νήσου μας.

Η ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΟ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

Κατ' ἰδέσθαι ἐκ Λεμησσοῦ, ὁ Κόου, διευθυντῆς τοῦ ἐκεῖ καταστήματος τῆς Ἀγγλικῆς Ἀποικιακῆς Ἰατρικῆς, ὅστις τῇ ἑσπέρᾳ τῆς 15 τρέχοντος ἐπέληξεν διὰ κυροδίου δελτοῦ ὅτι ἀγνωστον ἐνθ' ἰδέσθαι εἰς τὸ ἐν τῷ σταθμῷ Λάκκω τοῦ Φράγκου εἰσημα τῆς ἰατρικῆς, ἀπέθανεν ἐκ τῶν πληγῶν τοῦ ἐν τῷ νοσοκομίῳ Λεμησσοῦ ἰκκου Ἰωσήφου.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ προχθὴ ἐπέκηρυξεν ἀμοιβὴν 250 λιρῶν δι' ἑκείνον ὅστις δὲ παρέσχη τῇ ἀτυνομίᾳ πληροφορίας συντινόντας εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου τοῦ ἀποτροπαιοῦ ἐγκλήματος.

ΕΝΑ ΠΑΙΡΝΙΑΙ ΚΡΙΚΕΤ

Παρουσία τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ. Τὴν παρελθούσαν Τρίτην εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἀριῶν ἐπαίχθη τὸ γυμναστικώτατον παιγνίδι κρικέτ ὑπὸ ὄμλου κρικετῆρος, μεταξύ τῶν ὀρειῶν καὶ οἱ Ἀγγλοὶ τμηματάρχαι τῆς Κυβερνήσεώς μας.

Τὸ παιγνίδι παρεκολούθησε καὶ ἡ Α. Ἐξοχότης μετὰ τῆς Λαίδης ὡς καὶ πᾶσαι καὶ πάντες οἱ τῆς Ἀγγλικῆς ἀποικίας.

Ἐπὶ τούτῳ εἰ εἶχον στηθῆ καὶ δύο σκηναί, εἰς τὴν μίαν τῶν ὀρειῶν ὁ πῆρξι τὸ κυλικετον.

ΑΣΕΒΕΙΑ ΕΝΤΟΣ ΝΑΟΥ

Οἱ δράσται ἀγνωστοί.

Ἀποτρόπαιος βανδαλισμὸς διεπράχθη εἰς τὸν ἐν τῇ πόλει μας Ναόν τῶν Δυτικῶν κατὰ τὸν ἑσπερινόν τῆς Μεγάλῃς Παρασκευῆς.

Ἀγνωστοὶ δυστυχῶς μέχρι τοῦδε, εὐρόντες εὐκαιρίαν ἕνεκα τοῦ πυκνοῦ συνωπτισμοῦ τῶν ἐκκλησιαζομένων, ἠδυνήθησαν νὰ καταξισχίσωσι μερικὰ καθίσματα τοῦ ναοῦ, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ νὰ ρυπάνωσι τὸν ναόν διὰ περιττωμάτων, ἀτινα ἔρριψαν ἐντὸς χαρτίων.

Μόλις ἡ ἀσεβεία αὕτη ἀνεκαλύφθη καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ ναοῦ ἐπέβησαν εἰς ἐξετάσεις ἵνα ἀνακαλύψωσι τὸν δράστην ἢ τοὺς δράστας, ἐπενήθη δὲ καὶ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία.

Μέχρι σήμερον ὁμοῦ οὐδὲν ἀνεκαλύφθη.

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΠΕΥΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτού.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

(Προπληρωτέα.)

Είς τὰ πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Είς τὰ χωρία	»	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιοσκόλους	»	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν τρυφόμεια	»	8.
Είς τὸ Ἐξωτερικόν	φρ. χρ.	20.
Ἐκαστον φύλλον	φρ.	2.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος 7φ. 2.
Διατριβαί: ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης.

Αἱ ἐπιστολαὶ δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ « Κυπρίου »

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἐξακολουθεῖ πλέον ἡ βροχερὸς ὁ καιρὸς μας; δηλαδὴ πλέον ἡ εὐχάρι- στος διὰ τὴν Γεωργίαν, καὶ τὸσον ὥστε ἀπὸ πολλῶν ἐτών δὲν ἐνθυμοῦνται οἱ κάτοικοι τὴν εὐνοίαν κατὰ Μάρτιον. Τὸ Σάββατον ἔβρεξε καθ' ὅλην σχε- δὸν τὴν Νήσον, ἀπὸ τῆς ἡμέρας δ' ε- κείνης βρέχει σποραδικῶς, ἐνῶ τὴν Πέμπτην ἐγενικεύθη πάλιν ἡ βροχὴ. Ἡ ἰσοδεία δὲλων τῶν προϊόντων θε- ωρεῖται ἤδη ἐξησφαλισμένη καθόσον καὶ αἱ βροχαὶ ὑπῆρξαν ὑπεραρκεῖς.

ΤΑ Ζ' ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ

Ἡ παρουσία τῶν προσηκηνητῶν. Τὴν προσεχῆ Πέμπτην ἀρχοῦνται ἐν Λάρνακι τὰ Ζ' Παγκύπρια, ἀτινα θὰ δι- ἀρκέσωσι τέσσαρας ἡμέρας. Ἡ ἀνήγυ- ρις προμηνύεται ζωηροτάτη, καὶ ἡ προ- σέγγισις δὲ εἰς Λάρνακα ἐξ Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν δύο ἰσως ἀτμοπλοίων τῶν μιλίων Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν θὰ προσ- δώσῃ μεγαλειέτερα λαμπρότητα εἰς τὰ Ζ' Παγκύπρια.

Ἡ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ

Διακόσμησις τῆς Ἑλλ. Λέσχης. Ἡ αἴθουσα τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης — ἥτις, ὡς ἐγράψαμεν, θὰ τεθῆ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν 83 Γάλλων περιηγητῶν οἵτινες ἔρχονται σήμερον διὰ Κυρη- νείας — διεκοσμήθη φιλοκάλως, ὥστ' ἐ- σθεῖσα διὰ μυρσινῶν καὶ σημαίων Ἑλ- ληνικῶν, Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν. Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κυρηνείας, οἱ περι- ηγηταὶ ἔφθασαν προχθές τὴν πρωίαν, μέ- τειθσαν δὲ ἀμείσως εἰς Πέλλα Παδῆ,

ὅπου διέτριψαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Χθὲς δὲ ἀνήλθον εἰς Ἅγιον Ἰλαρίωνα. Ἡ ὑποδοχὴ τῶν ἐν Κυρηνείᾳ ὑπῆρ- ξε θερμῇ. Τοὺς περιηγητὰς συνώδυσεν εἰς Πέ- λλα Παδῆ καὶ ὁ Διοικητὴς Κυρηνείας κ. Τσαμπερλαῖν. Τὸ ἀτμόπλοιον δι' εὐ ἀφίκοντο ὄνο- μάζεται « Ἴλ δὲ Φράνς »

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

— Ἡ λειτουργία τῆς Ἀναστάσεως εἰς τοὺς Μοῦς Λευκωσίας ἀρχεται ἀ- πόψε κατὰ τὴν 12ην ὥραν. Κατὰ τὴν 1 δὲ ὥραν τῆς πρωίας δ' ἀρχίσθη τὸ Τρο- πάριον τῆς Ἀναστάσεως (Καλὸς Λόγος.) — Αἱ ἐπὶ τῷ ἐξ Αἰγύπτου προελεύσε- ων καθάρσεις ἠλαττώθησαν εἰς ἱατρικὴν ἐξέτασιν. — Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ προσκληθεῖς ἐτέλεσε τὴν λειτουργίαν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Τριπύτου ἡ Α. Πανιερότης ὁ Μητροπολί- τῆς Κυρηνείας. — Αἱ ἐργασίαι τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβου- λίου ἐπαναλαμβάνονται τῇ Τρίτῃ τοῦ Θωμά, 6/19 Ἀπριλίου, καὶ οὐχὶ τῇ 10/23, ὡς ἐξ ἀβελήθιας ἀνεγράφη. — Διὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἀφίκετο ἐξ Αἰγύπτου ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸ μηνῶν χάριν ἐμπορικῶν τῶν ὑπο- θέσεων ὁ συμπολίτης μας κ. Κωνστ. Πικῆς. — Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ ἀνεχώρησεν ἐκ Λευκωσίας εἰς τὴν Μητροπόλιν αὐτοῦ ἵνα ἀιέλθῃ εἰς ἐργασίαν ὁ Πανιερότατος Μη- τροπολίτης Κυρηνείας ἡ Α. Πανιερότης θὰ ἐπανέλθῃ μετὰ τὰ Πάσχα λίαν συντό- μως εἰς τὴν πρωτεύουσαν. — Διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀνεχώρησεν εἰς Μερσίναν ὁ κ. Πασχίλης Κωνσταντινίδης, δικηγόρος. Προ- σκελήθη ὑπὸ τῶν ἐν Μερσίνῃ συναπατριω- τῶν μας Κυρίων Ἀδελφῶν Μυρσεμμάη ἐπὶ ὑπερρῆσιν δικῆν τινὰ μεταξὺ αὐ- τῶν καὶ ἀσφαλτικῆς ἐταιρείας, ἀνενομέ- νης νὰ τοὺς ἀποζημιώσῃ διὰ κτήματα τῶν καίντο κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν τῇ πό- λει ἐκείνῃ μεγάλην πυρκαϊάν. — Αφίκετο ἐκ Κίβρου ὅπου πρὸ χρόνων ἐμπορεύετο ὁ ἐκ τοῦ προπατείου τῆς Λευκω- σίας Ἀγ. Ὁμολογητῶν φίλος κ. Λαῖκος Σ. Λαμπερτιδῆς. — Ἐπεροδοσικοντοῦτες τὴν ἡλικίαν ἀ- πέθανε τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ὁ Πέ- τρος Χατζηγεωργίου, ἐκ τῶν ἀρχαι- κωτέρων καὶ ἐντίμων συμπολιτῶν μας. Ἀ- φῆναι πολλά τέκνα, καλῶς ἀποκαταστημέ- να ἐν τῇ κοινωσίᾳ μν, πρὸς τὰ ὅποια ἀπευθύνεσεν ἐγκάρδια συλλυπητήρια. — Τὴν πρωίαν τῆς προχθῆς ἀπέθανεν πλήρης ἡμερῶν ὁ Κωνσταντίνος Κου- μέδης, συμπολίτης μας χρηστός, διακρι- θεὶς ὡς ὑπάλληλος τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ἀκρα τιμότητι. Καταλείπει σύζυγον καὶ τέκνα χρήσιμα τῆς κοινωσίας μέλη. Ὁ ἀΚύπριος ἀπευθύνει θερμότερα συλλυπη- τήρια. — ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ. Μηναία ἰθνηκὴ ἐ- πιθεώρησις. Ἐξελίθη τὸ τεύχος τοῦ Φεβρου- αρίου, ὀγκώδες καὶ πλευσίωτατον εἰς ἀρ- θρὰ καὶ πραγματείας ἰθνηκῆς ὑποθέσεως. — Μετὰ τοῦ σημερινοῦ φύλλου τοῦ « Κυπρίου » διανέμεται καὶ παράρτημα.

Ἡ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΛΑΜΠΡΑ ΙΔΕΑ. Ὁ Ὀμιλὸς τῶν Ἐκδρομῶν τοῦ Πει- ραιῶς, πλὴν τῆς ἐξόχου ἰδέας τοῦ ταξειδίου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐξετέλεσεν ἐφέτος καὶ ἄλ- λην μίαν οὐχὶ ὀλιγώτερον λαμπρὰν ἰδέαν, τὸ νὰ ἀιέλθῃ δηλαδὴ τὸ ἀτμόπλοϊόν του καὶ ἐκ Λάρνακος ἵνα παραλάβῃ ἐπιβάτας οἱα τοὺς Ἀγίους Τόπους. Καίτοι δὲ ἡ προσέγγισις τῆς « Βασιλέσσης Ὀλγας » εἰς τὰς ἀκτὰς μας ἀνηγγέλη μό- λης πρὸ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν, ἱκανοὶ ἐν τού- ταις ἐκ τῆς Νήσου μας ἐπωφελήθησαν τῆς σπαλιωτάτης εὐκαιρίας νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἀκρόπολιν κατὰ τοιαύτας ἡμέρας καὶ μετὰ συνοδείας ὀλοκλήρου ἐλευ- θέρων Ἑλλήνων. Ὁ Ὀμιλὸς τοῦ Πειραιῶς ὡς καὶ ὁ τῶν Ἀθηνῶν πρέπει ὀριζμένως εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐγγράψωσι τὴν Κύπρον ὡς τακτικὸν σταθμὸν εἰς τὸ πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα δρομολόγιόν των συνειννοούμενοι κατ' ἀλλήλους, μὲ πρόσωπα ἐντεῦθεν, ὅτε καὶ ἐγκάρως θὰ προαναγγέλ- λεται ἡ προσέγγισις τῶν ἀτμοπλοίων των. Οἱ καλοὶ Ὀμιλοὶ πρέπει νὰ ἠξυρῶσι, ὅτι θὰ παρίσχωσιν οὕτω ἐκδούλευσιν εἰς τοὺς Κυπρίους ἀνυπολόγιστον σημασίας. Διότι ἄς λάβωσιν ἀπλῶς καὶ μίνον ὑπ' ὄψε. ὅτι καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα — τόσον πλησίον δηλαδὴ — δὲν δύναται νὰ πηγαί- νουν οἱ Κύπριοι ἂν δὲν κάμωσι τὸν γύρον τοῦ κόσμου καὶ μὲ χίλια ἄλλα βάραια. Ἡ ἐπιχειρήσις — ἥς αἱ παντοῖαι ὠφελει- αὶ δὲν χρεῖζουσιν ἀπαριθμῆσαι — θὰ στεφθῆ ἀσφαλῶς ὑπὸ ταπεινῆς ἐπιτυχίας. Ἐλθεθα δὲ βέβαιον, ὅτι προτείνοντες τοι- οῦτό τι σήμερον ἔχομεν συμφέρονος ὅλου τοῦ Κυπρίου.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Κύριε Διευθυντά τοῦ « Κυπρίου » Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς « Φωνῆς » τῆς Κύπρου ἐδημοσιεύθη παρὰ τοῦ ἐκ Λα- ρνακῆ Ι. Κ. διατριβή, ἐν ᾗ οἰκταίον καὶ προσήκον ἐγκώμιον πλέκεται πρὸς τὸν Παι- νος. Ἀρχιμανδρίτην κ. Προκόπιον διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν πραγμάτων τῆς παρὰ τὸ χωρίον Βασιλεία Μονῆς τοῦ Σινᾶ. Ἰσπευθεν λαμβάνων ἀφορμὴν ὁ γράψας ἐνθυμεῖται καὶ τὴν Μονὴν Ἀχειροποιήτου, ποιούμενος ὁμως ἐσφαλμένως παρατηρήσεις περὶ αὐτῆς. Ἄλλ' ὅταν τὰ πράγματα λαλῶσιν εἰναι περιττοὶ αἱ λόγοι κ. Ι. Κ. Ἐνν εὖ ἠθέλε- τε εὐκόλως ἠδύνασθε νὰ παρατηρήσητε, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν περὶ ταῖαν ἐξι- σπρεπιστάτα διωρθώθησαν καὶ ἠντρεπισθη- σαν τὰ δωμάτια, καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι πᾶσα κατὰ τὸ παρὸν φροντίς δι' αὐτὰ εἶναι περιττὴ πολυτέλεια. Ὁ ναὸς εἶναι στερεώτατος, ἔχων μόνον ἀνάγκην ἐσωτερι- κῆς διακοσμήσεως, ἥτις, ἐὰν κρινωμεν ἐκ τῆς μέχρι τούδε φροντίδος πρὸς διορθωσίν του ὅλου Μοναστηρίου, ταχέως θέλει ἐπιτευχθῆ καὶ αὕτη. Ἄλλο τὸ ζήτημα τὴν ἐν τῇ Μονῇ Ἱερομόναχοι δὲν διατηροῦσιν ἀμεμπτον τὴν καθαριότητα. Ω.

Ο ΤΣΑΡΟΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΚΑΛΛΙΕΧΝΗΣ

Πολύκροτον έπεισόδιον.

Είναι γνωστόν τὸ πατροπαράδοτον μίσος, ὅπου οἱ Πολωνοὶ τρέφουσι κατὰ τῆς Ρωσσίας, ἥτις πρὸ χρόνων ἐκυρεύουσι καὶ ἐξεργάσωσι σχεδὸν τὴν πατρίδα των.

Μία ἡμερίς τῆς Βιέννης ἐσχάτως ἐγράψαν ἐν πολύκροτον ἐπεισόδιον, συμβάν ἐν τῇ Ρωσικῇ Δόλῃ ἐν κεντρῷ μίᾳ συναυλίας δοθείσης ὑπὸ τοῦ Πολωνοῦ πιανίστα, τοῦ Παδερέβσκη.

Ὁ Τσάρος ἦτο εἰς ὑψιστον βαθμὸν γοητευμένος ἐκ τοῦ ταλάντου τοῦ καλλιτέχνου, καὶ ἐξέφρασε πρὸς αὐτὸν τὴν μεγίστην του εὐχαρίστησιν, τενίσας ὅτι ἰδιαιτέρως ἐχαίρετο εὐρίσκων τοιαῦτα χαρίσματα εἰς ἐνὰ Ρωσόν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ καλλιτέχνης, ὅστις προέκειτο νὰ δώσῃ πολλὰ κονσέρτα ἐν Πετρούπολει, ἐλάμβανε διαταγὴν παρὰ τῆς ἀστυνομίας νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν πρωτεύουσαν ἐντός εἰκοσὶ τεσσάρων ὡρῶν.

Συγχρόνως δὲ ἀνηγγέλλετο εἰς αὐτὸν, ὅτι ἐξεβάλλετο διὰ παντός ἐκ Πετρούπολεως. Αἱ ἡμερίδες, ἐν τούτοις, τῆς ρωσικῆς πρωτεύουσας ἀπλῶς ἐπληροφόρουν τὸ κοινόν, ὅτι ὁ κ. Παδερέβσκη ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὰς συναυλίας τῶν ἀνεκὰ ἀπροόπτων ἀφορμῶν.

ΜΑΧΗ ΜΕ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

Μία εἰδήσις ἐκ Τόκιο, λέγει, ὅτι κατὰ τὴν πρὸ τοῦ Πόρτ Ἀρθουρ ναυμαχίαν τῆς 10 Μαρτίου, τὰ Ἰαπωνικά καὶ Ρωσικὰ τορπιλλοβόλα πολεμοῦντα εἶχον τὸσον πολὺ πλησιάσῃ ἄλληλα ὥστε τὰ πληρωμάτα των, ἐκτός τευ ὅτι ἐχρησιμοποιοῦν τὰ ὅπλα των, ἐξασφενδύουσιν κατ' ἀλλήλων τεμάχια καρβούνων καὶ πάν ὅ, τι εὐρίσκον πρίχειρον!

Τὸ Ρωσικὸν ἀντιτορπιλικὸν Στερεγκούτσκι εἶχε πατηθῆ ὑπὸ τῶν Ἰαπωνικῶν πλέον ἢ ἀπαξ, κατὰ τὴν δευτέραν δὲ φορά, οἱ Ἰάπωνες κατέρωσαν νὰ ἀνταπετάσωσι τὴν σημαίαν, τῆς πατρίδος των ἐπ' αὐτοῦ.

Ἡ ἀδελφὴ τοῦ τσαροῦ

Μία ἡμερίς τοῦ Βερολίνου μανθάνει, ὅτι ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα Ὀλγα, ἀδελφὴ τοῦ Τσαροῦ, ἀπέρχεται εἰς τὰ πεδία τοῦ πολέμου, ὅπου ὁ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν Χειρουργικῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα εἶναι μόνον εἰκοσι τεσσάρων ἔτων ἡλικίας, καὶ εἶναι ὑπανδρευμένη μὲ τὸν Δούκα τοῦ Ὁλδενבורγ.

ΠΩΣ ΤΟΥΣ ΕΚΟΥΣΕ ΤΟΝ ΒΗΧΑ

— Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡσυχία μέσα εἰς τὸ δικαστήριον, ἀνεκράξεν ἐν νευρικῇ ἐξέσει εἰς Ἀγγλοὺς δικαστῆς, ὅστις, ἐν ᾧ ἀπήγγελλε τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ μίᾳ δίκῃ, εἶχε πολλάκις διακοπῆ ὑπὸ τοῦ ἀγρίου βήχους τῶν ἀκροατῶν.

— Ἐδῶ μέγα, ἐξηκολούθησεν, ὑπάρχουσι πολλοὶ οἱ ὅποιοι κάμνουσι τρομερὸν, καὶ νομίζω, μεταδοτικὸν θόρυβον. Ἐάν δὲν μποροῦν νὰ κρατήσωσι τὸν βήχά των, ὀφείλουσι νὰ φύγωσιν ἀπὸ τὸ δικαστήριον καὶ τοὺς ὑπόσχουμαι νὰ τοὺς συστήσω εἰς ἐν νοσοκομεῖόν φθισικῶν. Ὅσα παρᾶγγελλῶ εἰς τοὺς θυρωροὺς νὰ μὴ ἐπιτρέπωσιν τὴν διαμονὴν ἐν τῷ δικαστηρίῳ εἰς ἐκείνους ποὺ κάμνουσι τοιοῦτους θορύβους!

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΕΩΣ

(Μεθ' ὄλων τῶν τροποποιήσεων.)

(Συνέχεια.)

4. Τὸ Συμβούλιον εὐχαριστεῖ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἣν ἀποδίδει εἰς τὴν ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας προόδον τῆς βιομηχανίας τῶν οἰνοπνευματικῶν, καὶ εὐελπιστεῖ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει πράξῃ πᾶν τὸ ἐφ' ἑαυτῇ πρὸς ἐνθάρρυσιν τῆς ἀληθῆς, εὐελπίδος ταύτης βιομηχανίας, ἥτις διατελεῖ ἐν τοῖς σπαργάνοις.

Τὸ Συμβούλιον ἐπίσης ἐπιστᾶ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς συστηματικῆς νοθεύσεως καὶ τεχνικῆς ἀπομιμήσεως τῶν Κυπριακῶν οἴνων ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξ οὗ μεγίστη προσγίνεται βλάβη εἰς τὴν ἐνοπαραγωγὴν τῆς Νήσου.

5. Ἐπειδὴ ἡ παραγωγὴ τῆς μετάξι θεωρεῖται ὡς σπουδαῖος πλουτοφόρος παράγων τῆς χώρας, ἡ Κυβέρνησις καθήκον ἔχει νὰ προστατεύσῃ καὶ πρὸς προόδον ὠθήσῃ τὴν σπυροτροφίαν τῆς Νήσου. Τὸ δὲ Συμβούλιον ἔχει ὑπ' ἔψην τὰ κυριώτερα σημεῖα, ὑποβάλλει τὴν βίαν τῆς ἀνάγκης λήψεως μέτρων ἐκασφαλίζόντων (τῶν μέχρι τοῦδε λαμβανόμενων κατὰ δεξιόντων ἀνεπαρκῶν) τὴν καλὴν ποιότητα τοῦ ἐξωθεν εἰσαγομένου βουβυχοσπέρου, ἐφ' ὅσον τοιοῦτο, θὰ ἐξακολουθῇ νὰ εἰσαγῆται, τὴν ἐνθάρρυσιν τῆς ἐπιτοπίας παραγωγῆς σπέρου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιβλεψὴν εἰς τὸ νὰ παραγῆται καλῶς τοιοῦτος τὴν ἐπιτοπίαν καὶ διδαχὴν τῆς καταλλήλου τοῦ σκόληκος διατροφῆς καὶ τέλος τὴν ἐγκαιρὸν ἀποκλάδωσιν τῶν βουβύκων.

6. Ὡς πρὸς τὴν μεταλλευτικὴν βιομηχανίαν τὸ Συμβούλιον ἐπαναλαμβάνει τὴν περυσινὴν γνώμην του, ὅτι θὰ ἦνε πρόθυμον νὰ ψηφίσῃ πᾶν μέτρον ὑπὲρ αὐτῆς, ἀρκεῖ νὰ τηρῶνται τὰ ἰδιωτικὰ δικαιώματα καὶ μέρος τῶν ἀπὸ τῆς ἐκμεταλλεύσεως προσόδων διατεθῆ ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ.

7. Τὸ Συμβούλιον διατελοῦν ἐν ἀπολύτῳ ἀγνοίᾳ τῶν λεπτομερειῶν τῆς εἰς τὸ Γεωργικὸν τμήμα ἀναθέσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς σπογγαλιείας ἀδυνατεῖ νὰ ἀποφῆνηται γνώμην, εὐχῆται ὁμῶς νὰ ἀποβῇ τοῦτο ὠφελίμον τῇ χώρᾳ.

8. Τὸ Συμβούλιον ἐνοῖ τὰς εὐχαριστίας του μετὰ τῶν τῆς ἑμετέρας Ἐξουχότητος πρὸς τὰ Ἱατρικὸν Τμήμα, καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν Ἐντιμακ. διευθυντὴν αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἱατρὸν κ. Παυλίδην ὡς πρὸς τὴν διάσωσιν τῆς Νήσου ἀπὸ τῆς ἐνσκήψεως τῶν γειτονικῶν χωρῶν κατατρυχόντων λοιμικῶν νοσημάτων καὶ τὴν περιστολὴν καὶ ἐξάλειψιν τῆς ἐν Κερπασίᾳ ἐμφανισθείσης εὐλογίας, ἀλλὰ λυπεῖται νὰ παρατηρήσῃ ὅτι αἱ γινόμεναι συστάσεις περὶ λήψεως μέτρων κατ' εἰδικὸν τινας λοιμοὺς δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ἔψην.

Ἀπορεῖ δ' ἐξ ἄλλου πῶς ἡ Κυβέρνησις διατηρεῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἰσέτι

ἀγροτικὸν τινα ἱατρὸν, καθ' οὗ τόσαι βάσιμοι καὶ σοβαροὶ καταγγελλοῦνται ἐγίνοντο.

Φρονεῖ δὲ τὸ Συμβούλιον ὅτι αἱ διὰ τὸ τμήμα τοῦτο, συντηρούμενοι ἰδιαιτέρως ὑπὸ τοῦ λαοῦ, συστάσεις του πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἰδιαιτέρως ὑπ' ἔψην, καὶ ὑποβάλλει, ὅτι ἂν εἰ καλοὶ δὲν ἀμείβωνται, οἱ δὲ κακοὶ ἐν τιμωρῶνται, ἢ ἀποβάλλωνται τῆς ὑπηρεσίας, ὁ ἀξίος λόγου οὗτος ἰλάδος θὰ καταστῇ πάντως ἀνεπαρκῆς διὰ τὸν σπουδαῖον αὐτοῦ προορισμὸν.

9. Μετὰ χαρᾶς μανθάνει τὸ Συμβούλιον τὴν προόδον τῶν λιμενικῶν ἔργων ἐν Ἀμμοχώστῳ, ἀλλὰ δὲν ἁσμονεῖ, ὅτι τὸ ἐκεῖ ἐκτελούμενον ἔργον θὰ εἶναι ἀνεπαρκὲς διὰ τὸν προορισμὸν του καὶ ὅτι ἡ δαπάνη εἶναι δυσαναλόγως μείζων πρὸς τὴν σμικρότητα τοῦ ἔργου.

Δὲν δύναται ἐπίσης τὸ Συμβούλιον νὰ ἁσμονήσῃ τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἠρνήθη, κατὰ τρόπον μὴ κολακεύοντα αὐτὴν πολὺ, νὰ παράσχῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο τὰς ζητηθείσας λεπτομερείας τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔργου, πράγμα, ὁπερ ἐκκανθάλισεν εἰς ἄκρον σύμπαντα τὸν λαόν τῆς Νήσου.

10. Ὁ λιμὴν τῆς Λάρνακος ὑπερξε καὶ εἶναι ὁ κυριώτερος τῆς Νήσου λιμὴν, καὶ ἐπομένως πολὺ εὐχαρίστως θὰ ἐβλεπε τὸ Συμβούλιον τοῦτο πληρουμένην μίαν τῶν πολλάκις ἐπαναληφθεισῶν αὐτοῦ συστάσεων περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς βελτιώσεως τοῦ ἐν λόγῳ λιμένος, περὶ τοῦ ὁποῦ αὐτῶς πολλὰς εἰδοσε μέχρι τοῦδε ὑποσχέσεις ἡ Κυβέρνησις. Ὅταν δὲ τὸ ζήτημα ἀχθῇ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου, θέλει τοῦτο παράσχῃ εἰς αὐτὸ τὴν ἀρίστην αὐτοῦ σκέψιν.

11. Εἶναι λυπηρὸν τῇ ἀληθείᾳ, ὅτι ὁ κ. Τσάμπερλαϊν, τόσῳ ἔγγυς ἡμῶν ἀφικόμενος δὲν ἐπισκέφη καὶ τὴν ἡμετέραν Νήσον, διότι ἐκτός τῆς τιμῆς, ἣν θὰ εἴχαμεν νὰ ξενίσωμεν μίαν τοιαύτην προσωπικότητα, θὰ ἐλάμβανεν εἰς τῶν μᾶλλον ἐν τῇ πολιτικῇ τῆς Ἀγγλίας δρώντων ἀνδρῶν, τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἴδῃ ἰδίᾳς ὁμμασι τὰ ἀποτελέσματα Ἀγγλικῆς διοικήσεως ἐπὶ τέταρτον αἰῶνος, τὰ ὁποῖα πᾶν ἄλλο, ἢ ὡς εὐχάριστα δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν.

Εἴθε ὄντως νὰ ἐπισκέπτοντο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν ἀναξίως κακοδαίμονοῦσαν ἡμετέραν Νήσον, ἐκείνοι, ἀφ' ὧν κατὰ πολὺ ἡ τύχη ἡμῶν ἐξαρτᾶται, διότι ἵπάρχει ἐλπίς, ὅτι ἡ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἐντύπωσις θὰ ἦτο δυνατόν ζωηρότερον πῶς νὰ ἐξεγείρῃ τὸ αἴσθημα τῆς δικαιοσύνης πρὸς τὰς ἀξιώσεις καὶ τὰ δικαιὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

12. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ δημοσία ὀδοποιεῖ προώδιους ἐπαισθητῶς καὶ τὸ Συμβούλιον ἐλπίζει καὶ συνιστᾷ, ὅπως συνεχισθῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ ἐργασία αὐτὴ μέχρι συμπληρώσεως πατῶν τῶν ἀναγκαίων δημοσίων ὁδῶν μετὰ λύπης του ὁμῶς παρατηρεῖ τοῦτο, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀμελεῖ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ τεχνητὰ ἔργα ἢ τὰ ἀναλογούντα αὐτῇ τμήματα τῶν χωρικῶν ὁδῶν καὶ οὕτως

πολλοί τούτων μένουσιν άτελείς και έπεμένως άχρηστοί.

Έισαναλαυβάνει δέ τό Συμβούλιον διά πολλοστήν φοράν τάς συστάσεις του όπως σέβηται ή Κυβέρνησις κατά την κατάσκευήν των όδών τούς νόμους τούς προστατεύοντας την ιδιωτικήν περιουσίαν.

13. Αναφορικώς πρός τά περί άρ δευτικών λεχθέντα υπό της Έμετέρας Έξουότητος τό Συμβούλιον παρατηρεί, ότι ή Κυβέρνησις κατέλαβε γαίαν δι' άς δέν άπειλημίωσι τούς ιδιοκτήτας παρά τάς επανειλημμένας περί τούτου συστάσεις.

14. Το άγγελμα του θανάτου του σίρ Ού. Σένδαλλ πρώην Άρμοστού της Κύπρου έλύπησε πολύ τό Συμβούλιον, ούτινος επί σειράν έτών προήδρευσεν, ή δέ μνήμη αυτού ως Κυβερνήτου της νήσου θα μένη πάντως έντετυπωμένη παρά τώ Κυπριακώ Λαώ, όστις θα ένθυμηται, ότι ούτος διέγνω τά κύρια αίτια της κακοδαιμονίας αυτού και συνηγόρησεν έστω και άποτυχώ υπέρ της άρσεως τούτων.

15. Το Συμβούλιον έν πλήρει συνηδήσει των καθηκόντων του εύχαρίστως αναμένει να άρθώσιν ένώπιό του μέτρα τείνοντα πρός βελτίωσιν της τύχης της χώρας. Η πείρα του παρελθόντος όμως και τά μέχρι τούδε δημοσιευθέντα νομοσχέδια πειθούσιν αυτό, ότι και αύθις θα έπαναληφθή ή τακτική εκείνη του παρελθόντος, ήτις έφερον εις διάστασιν τούς αντιπροσώπους του τόπου από της Κυβερνήσεως.

Τό Συμβούλιον είαι πεπεισμένον, ότι ίνα επέλθη καλόν τι, τοότο θα προέλθη εκ συμπράξεως της Κυβερνήσεως μετά των αντιπροσώπων της χώρας, άλλ' οι αντιπρόσωποι δέν δύνανται να συμπράξωσι μετά της Κυβερνήσεως, ή επί μέτρων ειλικρινώς άπορώντων τά συμφέροντα του λαού της Κύπρου.

Έάν ή Κυβέρνησις έννοή να άκολουθήσιν την υπέρ έαυτης μονομερή πολιτικήν, άς ήιε βεβαία ότι ούχι παρά τό πλευρόν της, άλλ' αντιμετώπους θα εύρίσκη πανταχού τούς αντιπροσώπους της Νήσου, ή δέ εύθύνη θα βαρύνη την μόνην εις τοότο υπεύθυνον Κυβέρνησιν.

16. Πολλήν προύξηνσε τώ Συμβουλίω λύπη ή μη επικύρωσις του περί δασών ψηφισθέντος παρ' αυτού Νόμου. Είναι δέ έτι μάλλον λυπηρόν, διότι ή Κυβέρνησις, αντί να ένδώση εις τάς τσάσας συστάσεις του Συμβουλίου, εις τό ζήτημα της έν τώ μέτρω ευλεύσεως και ύλοτομίας και της μείζονος έλευθερίας άσκήσεως έντός των δασών πρός ένίσχυσιν της κτηνοτροφίας, τούναντίον άπηγόρευσεν αυτήν και εκεί ένθα υπήρχον κεκτημένα δικαιώματα.

17. Το Συμβούλιον μετά λύπης παρατηρεί ότι τά Ιθαγενή μέλη του Έκτελεστικού Συμβουλίου ού μόνον δέν καλοούνται τακτικώς εις όλας τάς συνεδριάσεις αυτού, άλλά και κατά τά δύο τελευταία έτη δέν εκλήθησαν κα

θόλου υπό της Κυβερνήσεως να μετασχωσι των Συνεδριών αυτού, τοόθ' όπερ μαρτυρεί κατάφορον άνευλάβειαν της Κυβερνήσεως πρός τά δικαιώματα του λαού, ήν άνευλάβειαν ούτος λίαν βαρέως φέρει.

18. Το Συμβούλιον έν τέλει, όν εις θέσιν να γνωρίζη την πραγματικήν της Νήσου κατάστασιν, βλέπον δέ μη εισακουμένας τάς συστάσεις του όχι μόνον διά την νυν ούχι εύάρεστον του λαού κατάστασιν άνητυχει, άλλά και πρός τό μέλλον αυτό μετ' άδελφείας.

Είαι δ' εις άκρον λυπηρόν, ότι όχι μόνον ή Τοπική Κυβέρνησις συστηματικώς κωφεύει εις τάς συστάσεις του περί ζωτικωτάτων της χώρας ζητημάτων, άλλά και ή εις την Κεντρικήν Κυβέρνησιν γενομένη εκκλησις περί άποστολής εξεταστικής επιτροπής μένει εισέτι άνευ άπαντήσεως καιτοι τά πράγματα αυτά ύποδεικνύουσιν άμεσον την άνάγκην λήψεως σωστικών μέτρων.

Διότι πιθανόν μέν να ή άληθής, ότι βραδυτάτη τις πρόοδος όρειλομένη πάντως εις την άτομικήν των κατοίκων προοδευτικότητα, θαμνηδόν συν τώ χρόνω να συντεληται, άληθής δ' είναι, ότι εύτυχείς έσοδεία προσδίδουσι πειάν τινα ζωήν και πρό πάντων άποτρέπουσι κινδύνους μειζόνων κατατροφών, άλλ' είναι εξ άλλου γεγονός άναμφισβήτητον, ότι ή νήσος οικονομικώς διατελει έν διαρκεί καχεξία, και διομένη εκ τούτου μέτρων πρός έδραίωσιν, άν υή της εύημερίας τουλάχιστον άνεκτήσεως κατ' ελαττώσιν. Αντι δ' ή Κυβέρνησις να εξερεθίζηται άκούουσα την άπειράστον, άλλ' ειλικρινή υπέρ του λαού γλώσσαν του Συμβουλίου και άγεται εις πείρασους άτιμωτάτους άποβαινούσας πρός βλάβην της Νήσου, εάν ειλικρινώς και αυτή ως διατείνεται περί του συμφέροντος του λαού ένδ' άφίερεται και μεριμνά; καθήκον έχει να εργασθή πρός άρσιν των της κακοδαιμονίας της όλης άναξιοπαθούσης Νήσου αίτιών άτινα άλλως και γωστά είναι και εξ αυτής εξαρτάται να άρθώσιν.

Είαι δ' αυτόόδηλον, ότι έφ' όσον ή Νήσος βαρέως και υπέρ τάς οικονομικάς αυτής δυνάμεις φορολογείται, έφ' όσον αι δημόσιαι πρόσοδοι κατά τό μέγιστον μέν μέρος άπορροφώνται υπό πολυτελούς διοικήσεως ή και τέλεον έξω της Νήσου φυγαδεύονται, έλάχιστα δ' αναλόγως διά τάς πολυειδέεις του λαού άνάγκας χρησιμοποιοούνται, έφ' όσον ίδια ό φοβερός μολιθος των 92 χιλ. Άγγλικών λιρών εξακολουθεί ών άνηρημένο, από του λαϊμου αυτού, οικονομικώς ή χώρα θα εύρίσκηται πάντοτε μέν έν κινδύνω αιωνίω. δ' έν μαρασμώ επιδεινούμενω και εκ πολλαπλών άλλων Κυβερνητικών πύεσεων.

Αν δε τούτοις προστεθί, ότι και ως πρός την πνευματικήν άνάπτυξιν, όχι μόνον δέν έρχεται ή Κυβέρνησις άρωγός δι' άξίαν λόγου ή μάλλον αναλόγου χρηματικής χάρηγας, όχι μόνον άρνεύται και παρακωλύει την χάριν της παιδείας εις ψήφισιν μέτρων

χρηματικώς επιβαρυνόντων μόνον τον λαόν, άλλά και διά πολλών τρόπων πειράται να ένσπείρη εις τά της παιδείας ζιζάνια φθοροποιά, ως έπραξεν εις τό ζήτημα των έποπών της παιδείας, μη εισακούσασα τάς συστάσεις του Συμβουλίου και έναντίον της γνώμης του ενεργήσασα, τότε δύναται τις να έχη υπό τε την υλικήν και πνευματικήν έποψιν την πραγματικήν εικόνα της Νήσου υπό την Άγγλικήν διοίκησιν, ήτις επί πλέον και αυτήν την ήθικοθρησκευτικήν διάπλασιν του λαού βλάπτει, σπουδαίως συνεργούσα, όπως ή Όρθόδοξος Έκκλησία της Κύπρου διατελή άκέφαλος.

Η άλγεινή αύτη των πραγμάτων κατάστασις αναγκάζει τό Συμβούλιον να ύψώση την φωνήν του και έξαιτείται φιλανθρωπίαν και δικαιοσύνην υπέρ του όλως άναξιοπαθόντος Κυπριακού λαού παρ' εκείνων έν ταις χερσί των όποιων αι τύχαι αυτού υπό του Θεού ένεπιστεύθησαν.

Αλλά και παρ' όλας τάς μέχρι τούδε πικράς άπογοητεύσεις του συνεπεία Κυβερνητικής πολιτικής στενοού πνεύματος τό Συμβούλιον μετά του λαού δέν έπαυσαν έχοντα κρείττω Ιθέαν περί του μεγάλου Άγγλικού έθνους και πιστεύουσιν, ότι ή περίοδος της μικροπολιτικής είναι βραχεία, τάχιστα δ' έλπίζεται περίοδος πολιτικής άνταξίας του μεγάλου φιλελευθέρου Άγγλικού έθνους όποτε και ό Κυπριακός λαός θα εύτυχήσιν να ίδη πληρουμένας τάς δικαίας αυτού αξιώσεις ήτοι την Ένωσιν αυτού μετά της μητρός Ελλάδος, προς τε εύτυχίαν έαυτού και τιμήν του Μεγάλου Έθνους.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Άγορά Λευκωσίας.

Κριθάρια	τό κοιλόν	γρ.	10—11
Σιτάρια	»	»	23—25
Βρώμη	»	»	7—8
Όροός έντόπιος	»	»	35—36
Πλυκάνισος	ή όκ	»	3
Μαυρόκοκκος	»	»	4
Λιναρόσπορος	»	»	1 1)2
Κουκκιά ξηρά	»	»	
Άλευρα ό σάκκος	»	»	255
Ρακή σούμα 20 βαθμ. ή όκ.	»	»	2
Όινοι μαύροι τό γομάρι	»	»	90—130
» γλυκαίς	»	»	200
Έλαια	ή λίτρα	»	20
Γεώμηλα ή όκ	παράδ.	»	20—25
Μαλλιά ή λίτρα	»	»	14

Άποικιακά.

Άγγλικά όρύζια ό σάκκος	Γρ.	190
Ζάχαρις	»	270
Καφές	ή όκ	10—12
Σάπων Τριπόλεως	»	7 1)4
Έλλ. α' ποιοτ. Σκλαβού-		
νου-Σημίτη ή όκ	γρ	6
» » άλλων έργαστ. β' ποι.		5 3)4
Πετρέλαια ρωσσ., τό κιβώτιον		65

**ΨΥΧΟΠΑΘΕΙΑΙ
ΕΝ ΤΩ ΣΧΟΛΕΙΩ**

[Συνέχεια καὶ τέλος τῆς ἐνδιαφερούσης παιδαγωγικῆς μελέτης τοῦ κ. Α. Κουρτίδου.]

Πολλοὶ τῶν γονέων εἰς εὐγενεὶς φιλομαθείας ἢ καὶ εἰς ἀπλῆς φιλοδοξίας ἐξαναγκάζουσι τὰ ἐκ ψυχοφυσικῶν αἰτιῶν δυσμαθῆ τέκνα τῶν δι' ἀπειλῶν ἢ καὶ ποινῶν εἰς σύντονον μελέτην ἢ τοιαύτην ὑπερκόπως τεθ' νευρικοῦ συστήματος ἐπιφέρει ἐτι μείζονα κατὰπτωσιν τῶν πνευματικῶν ἐνδύσεων καὶ θυμικὴν δι' ἀτάραξιν. Ὁ διδάσκαλος λοιπὸν καθήκον ἔχει νὰ ὑποδείξῃ εἰς τοὺς γονεῖς νὰ μὴ ἔχωσι πολλὰς ἀξιώσεις παρὰ τῶν τέκνων τῶν καὶ νὰ τοὺς παραινήσῃ νὰ ἐκλιέωσι δι' αὐτὰ ἐπάγγελμα μὴ ἀπατοῦν διαρκῆ καὶ ἔντονον πνευματικὴν ἐνέργειαν.

Ἄλλ' ἰδίως μεγάλη εἶνε ἡ εὐθύνη τοῦ διδασκάλου ὡς πρὸς τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ παιδευτικὴν ἐνέργειαν. Ὁ ὄντως παιδαγωγὸς διδάσκαλος ὀφείλει κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν παιδονομικῶν καὶ παιδευτικῶν μέσων καὶ κατὰ τὴν διδασκαλίαν οὐ μόνον νὰ μὴ παρέχῃ ἀφορμὴν εἰς γένεσιν παθολογικῶν καταστάσεων ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν παιδίων, ἀλλὰ καὶ τυχὸν λαθανούσας καὶ ἐτοιμοὺς πρὸς ἀνάπτυξιν νὰ τὰς θεραπεύῃ.

Ἡ εὐμέθοδος διδασκαλία ἐποπτά καὶ σαφῆ καθιστῶσα τὰ διδασκόμενα ἀπαρτίζει ἤττονα κατανάλασιν πνευματικῆς δυνάμεως τῶν μαθητῶν, παρ' ὅσῃν ἡ στρυφνὴ καὶ ἀσαφής. Φιλίσσορος τις ὤρισε τὴν σαφήνειαν ὡς εὐγένειαν πρὸς τοῦ ἀκροατῆς ἢ τοῦ ἀναγνώστη. Εἰς τὸν διδάσκαλον ἡ ἀβρότης αὐτῆ ἐπιβάλλεται ἐπιτακτικῶς ὡς καθήκον.

Δὲν εἶνε δυνατόν ἐνταῦθα ν' ἀνακεφαλαιωθῶσι αἱ κατὰ τὰς νεωτέρας ψυχολογικὰς ἐρεῦνας ἀρχαί, καθ' ἃς δέον νὰ ρυθμισθῇ τὸ πρόγραμμα καὶ τὸ ὄρολόγιον τῶν μαθημάτων καὶ νὰ καταστῇ συμφωνοτέρα πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν—τὴν παιδικὴν ἰδίαν ψυχὴν—ἡ διδασκαλία.

Ὅχι δὲ μόνον διὰ τῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ δι' ὅλου τοῦ ἤθους, δι' ὅλης τῆς προσωπικότητος αὐτοῦ, διὰ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ καὶ τῆς πραότητος ὀφείλει ὁ διδάσκαλος εὐεργετικῶς νὰ ἐπιδράσῃ καὶ ἐπὶ τῶν ἀσθενικῶν παιδίων.

Ἰπὸ τὰς ζωογόνους ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, εἰς τὴν ζεῖδωρον πνοὴν τοῦ καθαροῦ ἀέρος καὶ εἰς ὑγιεῖς ἐνισχύονται καὶ οἱ ὠχροί, οἱ ἐκ τῆς ὀδυνηρᾶς κλίνης ἐγερθέντες, ἀναρρωνύουσι. Τοιαῦται ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου, τοιαύτη ζεῖδωρος πνοὴ δέον νὰ εἶνε δι' ὑγιεῖς καὶ ἀσθενεῖς ἢ μετ' ἀφοσιώσεως σιοργῆ τοῦ διδασκάλου.

Ἡ ψυχικὴ ἀνάπτυξις τῶν παιδίων ἔχει ἀνάγκην διπλῆς μερίμνης. Ὅτε μὲν εἶνε πρόωρος, ὑπὲρ τὸ δέον ὀρηκτικὴ καὶ ἀτίθασος—καὶ ἔχει ἀνάγκην χαλινου—ὅτε δὲ βραδεῖα, ἀπελπιστικῶς βραδεῖα, καὶ ἔχει ἀνάγκην κέντρου. Ἐνταῦθα καταδεικνύει ὁ ἀληθὴς διδάσκαλος τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς του.

Πλήρης ὑπομονῆς καὶ ἐπιεικείας, δὲν ὀργίζεται, δὲν ἐξαγριόσθαι· καὶ δταν ἀκόμη ἔχη πρὸ αὐτοῦ παιδία, τὰ ὅποια,

ὅπως λέγει ὁ Κόννολλυ «ἔπρεπε νὰ τὰ δέρῃ τις ἀνά πάσαν στιγμὴν.» συγχωρεῖ ἐν ἡρέμῳ ἀνεξικακίᾳ, διότι γνωρίζει ὅτι ἔχει ἀσθενεῖς ὑπάρξεις πρὸ αὐτοῦ, καὶ ὁ λατρός δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἶνε σκληρὸς καὶ ἀγριὸς καὶ ἐκδικητικὸς πρὸς τὸ πάσχοντα.

Πόσαι τιμωραὶ, εἰς ἀτελοῦς γ. ὡσεὶς τῆς ψυχοφυσικῆς ἰδιοσυττασίας τῶν παιδίων εἶνε ἀδικήματα! Ὁ ποιητὴς Παπαρηγόπουλος εἶχεν ἀποκαλέσῃ τὸ ἐκθετὸν «ἀγνὸν υἱὸν τῆς ἀμαρτίας» πολυλάκις καὶ τὸ ἀνισόροπον καὶ ψυχοπαθῆ, καθ' ὅσονδήποτε βαθμῶν, παιδίον εἶνε ἀθῶος υἱὸς τῆς ἀμαρτίας. Πάντως δὲ δὲν εἶνε ὁ αὐτεξούσιος καὶ ὑπεύθυνος δράστης τῶν ἀτελειῶν αὐτοῦ καὶ τῶν σφαλμάτων.

Ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι στοιχειώδεις ψυχιατρικαὶ γνώσεις εἶνε ἀπαραίτητοι εἰς τὸν διδάσκαλον.

Ἡ ἰσχυρὴ καὶ πεπαλαιωμένη Ψυχολογία, ἣτις διδάσκειται ἐν τοῖς Διδασκαλείοις ἡμῶν ἀνάγκη τάχιστα ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς Ψυχολογίας, περιλαμβανούσης πολλὰ ἐκ τῆς φυσιολογικῆς καὶ τῆς παθολογικῆς Ψυχολογίας.

Ἄλλαχθ' ἕκαστον θέρος συγκαλοῦνται εἰς ἐπιστημονικὰς ἀκροάσεις εἰ διδάσκαλοι. Καὶ ἐνιαυθὰ ἐπὶ δύο μῆνας ἡ δύναντο νὰ καλῶνται, κατ' ἐπιλλαγὴν, ἑκατοστῶς διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ἀνακαινίσιν τῶν πραγματικῶν καὶ μεθοδολογικῶν γνώσεων τῶν, πλην δ' ἀνωτέρων μαθημάτων (ζωολογίας, φυτολογίας, σχολικῆς ὑγιεινῆς)· ἀκούωσι παρ' ἐπιστήμονος μὲν ψυχολόγου ἀκριβοῦς Ψυχολογίαν, παρὰ ἱκανοῦ δὲ ψυχιάτρου—καὶ εὐτυχῶς δὲν ἀμοιροῦμεν τοιοῦτων—παθολογικὴν ψυχολογίαν τοῦ παιδίου.

Εἶνε δὲ ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ γείνη τοῦτο καὶ δὲν ἐπιτρέπεται πλέον ἀναβολή. Δὲν βλέπομεν τί γίνεται περὶ ἡμᾶς; Τὰ ἄλλα ἔθνη χωρεῖσιν ἔμπροσθεν γοργῶς καὶ ἀδιαλείπτως.

Πότε καὶ ἡμεῖς θὰ ἀρωμεν τὸν κράββατόν μας καὶ θὰ βαδίσωμεν;

ΤΑ ΠΟΡΤΟΚΑΛΛΙΑ ΩΣ ΙΑΤΡΙΚΟΝ

«Δὲν ὑπάρχει ἀμεριβλία, ὅτ' ὁ ἀγνὸς χυμὸς τῶν καρπῶν εἶναι ἐν τῶν ἀρίστων καθαρτικῶν τοῦ αἵματος καὶ ἀνανεωτικῶν τοῦ συστήματος· εἰ ὅσον ἔχομεν, καὶ μάλιστα ὁ χυμὸς τῶν πορτοκαλλίων.

«Πολλοὶ εἰ ὅποιοι ἐμυθῶν νὰ τρώγουν ἐν ἡ δύο πορτοκάλια εἰς κάθε σχεδὸν γεῦμα, καὶ μάλιστα πρόγευμα, εὖρον ὅτι τοῦτο ἐπέφερε θαυμάσια ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς ὑγιείας τῶν γενικῶς.

«Ἀλλὰ ξεφλουδίζετε πρακτικῶς τὰ πορτοκάλια σας, διότι ἡ λευκὴ ψύχρα, ἡ κριμένη κάτωθεν τοῦ κοκκίνου φλοιοῦ, εἶναι δηλητηριώδης.»

Ταῦτα λέγει τὸ ἀγγλικόν περιοδικόν «ὁ ἱατρός τῶν Οἰκογενειῶν.»

Μετακόμισεις.

Τὸ Γραφεῖον Παραγγελιῶν τοῦ κ. Κωνσταντίνου Σεραφεῖμ μετεκομίσθη ἐν τῇ ἀγορᾷ Παρουξίᾳ, παραπλευρῶς τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου.

**HOLLANDSCHE
CREDIETBANK
AMSTERDAM (HOLLANDE)**

**ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΑΜΣΤΕΛΟΔΑΜΟΥ**

[Ἀναγνωρισθεῖσα διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων τῆς 29ης Ἰουλίου 1890, τῆς 25ης Μαΐου 1891 καὶ τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1900.]

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀσφαλὴς τοποθέτησις χρημάτων. Ἐλπίδες μεγάλων κερδῶν.

Τῆς Τραπεζῆς ταύτης αἱ λαχειοφόροι ὁμολογίαι διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις.

Τῆς Α' ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόροι ἔχουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 100.

Τῆς Β' ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόροι ἔχουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 300.

Τῆς Γ' ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόροι ἔχουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 800.

Ὁ ἀγοραστὴς δύναται νὰ πληρῶνῃ τὰ ποσὰ ταῦτα κατὰ μηνιαίας δόσεις· διὰ μὲν τὰς ὁμολογίας τῆς α' τάξεως καταβάλλον μηνιαίως φρ. χρυσᾶ 6· διὰ τὰς τῆς β' τάξεως φρ. χρ. 10· καὶ διὰ τὰς γ' τῆς τάξεως φράγκα χρυσᾶ 20.

Ὁ πρῶτος λαχνὸς τῶν ὁμολογιῶν τῆς α' τάξεως κερδίζει τὸ ποσὸν φρ. χρυσῶν 100,000.

Κληρώσεις κατ' ἔτος ΔΕΚΑ ΠΕΝΤΕ.

Ὁ πρῶτος λαχνὸς τῶν ὁμολογιῶν τῆς β' τάξεως κερδίζει τὸ ποσὸν φρ. χρυσῶν 150,000.

Κληρώσεις κατ' ἔτος ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

Ὁ πρῶτος λαχνὸς τῶν ὁμολογιῶν τῆς γ' τάξεως κερδίζει τὸ ποσὸν φρ. χρυσῶν 600,000.

Κληρώσεις κατ' ἔτος ΕΙΚΟΣΙΕΝΝΕΑ.

Εἰς τὸν καταβάλλοντα ἀμέσως πέντε τοῦλάχιστον ὀσσεῖς γίνεται ἐκπτώσις 5 ορ.

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς πρώτης δόσεως ὁ ἀγοραστὴς λαμβάνει τὸ συμβόλαιον, ἐπὶ τοῦ ὅποιοῦ ὑπάρχουσιν ἀναγεγραμμένα αἱ λεπτομέρειαι τῶν δικαιωμάτων ὧν μετέχει καὶ οἱ ὄροι.

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς δευτέρας δόσεως ἀποκτᾶ τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη.

Πλειότεραι πληροφορίες δίδονται ὑπὸ τοῦ κ.

Μ. Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ
ἀντιπροσώπου τῆς ἐταιρείας ἐν Λευκωσίᾳ.